
Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Październik
2002 •
Pierwsza
sobota

Temat kazania

„Jezus naszym wielkim lekarzem”

Jezus żył, aby udzielać innym pomocy także w sensie fizycznym. Uzdrowienie ciała było wstępem do uzdrowienia ducha.

Myśl dnia

„Świadomość czynienia dobra jest najlepszym lekarstwem dla chorego ciała i umysłu. Specjalnym błogosławieństwem boskiego pokoju spływającego na odbiorcę jest zdrowie i siła. Osoba, której umysł jest wyciszony i spełniony w Bogu, jest na drodze ku zdrowiu” (E. White, *Testimonies to the Church*, t. I, s. 502).

Wstęp do zbierania darów

„Tak samo jak Abraham mamy oddawać dziesięcinę ze wszystkiego, co posiadamy, i co otrzymujemy. Wiernie oddawana dziesięcina jest Pańskim działem. Zatrzymywanie jej jest okradaniem Boga. Każdy powinien dobrowolnie, chętnie i z radością przynosić dziesięcinę i dary do spichlerza Pańskiego, ponieważ jest w tym wielkie błogosławieństwo. Nikt nie jest bezpieczny, jeśli zatrzymuje dla siebie to, co należy do Boga” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 42-43).

Tekst biblijny i pieśni

I Piotra 2,21

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Białe myszki na białym piasku

Nauka: Zawsze powinniśmy trzymać się swoich zasad.

Szkic opowiadania

1. Historia o białej myszce, która przybrała kolor swojego otoczenia.
2. Niektórzy ludzie zmieniają swoje zasady postępowania, aby dopasować się do otoczenia.
3. Prawdziwi chrześcijanie muszą posiadać odwagę, aby być lojalnymi wobec Boga bez względu na okoliczności, w jakich mogą się znaleźć.

W dalekim Meksyku rozciąga się region pokryty białym błyszczącym piaskiem, nazwany Narodowym Pomnikiem Przyrody Białych Piasków. Odwiedziliśmy to miejsce podczas wędrówki po całym kraju. Byliśmy bardzo zdziwieni widokiem białych jaszczurek i białych myszy, prawie niewidocznych na tle białego piasku.

Zoolodzy powiedzieli nam, że te białe myszki są dokładnie takie same, jak rude myszy, które znaleźć można na znajdujących się w pobliżu czerwonych wzgórzach, oraz podobne do czarnych myszy, które można znaleźć w pobliżu zastygłej czarnej lawy. Zmianie uległ jedynie ich kolor.

Wiele zwierząt przybiera kolor swojego otoczenia. Arktyczne zwierzęta są zwykle białe jak śnieg i lód, na którym żyją. Niektóre zaś, aby przystosować się do otoczenia, zmieniają kolor wraz z sezonem.

Gdyby ludzie tak zmieniali swój kolor skóry, byłoby to bardzo dziwne. Jednak niektórzy, aby dopasować się do otoczenia, zmieniają nie kolor skóry, ale naturę. Kiedy znajdują się w otoczeniu, gdzie wszyscy są dobrzy i gdzie wymagania są wysokie, grają do brych. Lecz kiedy znajdują się z pewnymi kolegami z klasy, którzy nie zachowują się zbyt dobrze, stają się zupełnie innymi ludźmi. Zmieniają się i zaczynają robić to, co oni, zapominając o zasadach, którymi powinni się kierować.

Prawdziwy chrześcijanin nie może zmieniać swojego „koloru”, gdyż powinien praktykować swoje zasady przez cały czas. Swój „kolor” bierze on od Pana Jezusa, który nigdy nie odstępował od swoich zasad bez względu na towarzystwo, w jakim się znajdował, obojętnie czy była to nikczemna młodzież z Jego rodzinnego miasta, rabin, Jego uczniowie lub inni grzesznicy.

Nasz tekst pamięciowy mówi nam, abyśmy nie zmieniali swojego „koloru”, abyśmy nie odwracali się od tego, co prawe, i żebyśmy mieli odwagę się tego trzymać. Módlmy się, aby Bóg pomógł nam wytrwać w wierze poprzez Jezusa Chrystusa.

Plan kazania

„Jezus naszym wielkim lekarzem”

I. WPROWADZENIE

- A. Należy porównać pracę w szeroko rozumianej medycynie z pracą Jezusa, Wielkiego Lekarza.
- B. Należy podążać za Tym, który jest naszym Wielkim Lekarzem.

II. Jezus jest naszym przykładem w uzdrawianiu fizycznym, jak i duchowym.

- A. Przykład postępowania Jezusa (zob. Dz. 10,38).

- B. Jezus żył, aby błogosławić innym (zob. *Życie Jezusa*, s. 42).

III. Jezus uzdrawiał, ponieważ posiadał serce wypełnione miłością do ludzi.

- A. Jezus był szczególnie zainteresowany chorymi ludźmi (zob. Mat. 8,16-17; 9,36; 20,34).
- B. Zakres Jezusowego uzdrawiania (zob. *Życie Jezusa*, s. 249).

IV. Jezusowe uzdrawianie przygotowywało drogę do zwiastowania ewangelii.

- A. Mat 4,23-24.
- B. Musimy poświęcać się pracy, tak jak On (zob. *Życie Jezusa*, s. 249).

V. Adwentyści dnia siódmego naśladową Wielkiego Lekarzem i kładą nacisk na znaczenie działalności medycznej w ewangelizacji.

1. Zwiększaj zasięg Jego miłości niosąc pomoc medyczną, ponieważ ty także jej doświadczyłeś (zob. Mat 10,7-8).
2. Przelamuj uprzedzenia służąc innym (zob. *Testimonies to the Church*, t. IX, s. 21).

VI. Przykłady.

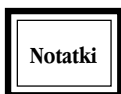
- A. Wykorzystaj przykłady ze swoich własnych doświadczeń.
- B. Użyj przykładów z Biblii.
- C. *Dziecko uzdrowione natychmiast*. Wiele lat temu starszy zboru E. E. Andross z Los Angeles odebrał telefon od swojej siostry mieszkającej w mieście Pasadena. Powiedziała mu, że jej dziesięcioletnia córka jest umierająca. Doktor, który stracił wszelką nadzieję, starał się w jak najbardziej delikatny sposób, ogarniętą nieszczęściem matkę, przygotować na najgorsze, które mogło nastąpić w każdej chwili.
- „Poprosiła nas ona o natychmiastową modlitwę o uzdrowienie jej małej córeczki” — tak starszy zboru napisał później w *Review and Herald*, 5 VII 1945. — „Obawiała się, że jej dziecko umrze, zanim do nich dotrzemy. Kiedy odebrałem wiadomość, był u nas w domu S. N. Haskel. Razem więc uklękliśmy i pomodliliśmy się żarliwie błagając o jej życie. Kiedy my byliśmy w Los Angeles pogrążeni w modlitwie, matka błagała Boga o życie córki w swoim domu w Pasadenie. W tamtym też momencie anioł wszedł do pokoju, gdzie leżało chore dziecko, i usiadł po dru-

giej stronie jej łóżka. Następnie położył swoje ręce na jej głowce, co momentalnie ją uleczyło. Zarówno matka, jak i córka zobaczyły anioła, którego obecność oświetliła pokój. Matka pomogła ubrać się córce, która znowu poczuła się dobrze. Kilka lat później starszy zboru Andross uczestniczył w otwarciu zboru w Pasadenie. Po uroczystości podeszła do niego kobieta i przypomniała mu to zdarzenie: »Ja byłam tą małą dziewczynką, która została uzdrowiona — powiedziała nie kryjąc emocji. — To ja zobaczyłam anioła, który podszedł do mojego łóżka i położył ręce na mojej głowie«”.

Aniołowie nadal pomagają w potrzebie dzieciom Bożym.

VII. Podsumowanie.

A . Powinniśmy podążać Jego śladami (zob. I Piotra 2,21).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Październik
2002 •
Druga
sobota

Temat kazania

„Kto jest naszym bliźnim?”

Kiedy będziemy posiadać miłość Jezusa w naszych sercach, wpłyniemy tym na naszych bliźnich. Dobry przykład może przynieść znacznie większe korzyści dla świata niż jakiegokolwiek słowa.

Myśl dnia

„Bóg nie uznaje żadnych różnic narodowościowych, rasowych czy klasowych. Jest stwórcą całego rodzaju ludzkiego. Wszyscy ludzie tworzą jedną rodzinę i wszyscy są równi dzięki zbawieniu. Do niejednego z nich można trafić uprzejmie z nimi postępując. Najpierw trzeba zatroszczyć się o ich cielesne potrzeby. Muszą być nakarmieni i odziani. Widząc dowody naszej miłości, łatwiej im będzie uwierzyć w miłość Chrystusa” (*Przypowieści Chrystusa*, s. 251-252).

Wstęp do zbierania darów

„Ludzie ci [Abraham i Jakub oddający dziesięcinę] postępowali w ten sposób zanim powstał naród izraelski. Ale gdy Izrael stał się ludem, Pan dał mu szczegółowe zalecenia w tej kwestii: »Wszelka dziesięcina z ziemi, czy to ze zboża, czy z owocu drzew, należy do Pana: jest ona świętością dla Pana«. To prawo nie ustąpiło wraz z przepisami ceremonialnymi, dotyczącymi ofiar, symbolizującymi Chrystusa. Jak długo lud Boży pozostaje na ziemi, Boże wymagania w sprawie dziesięciny pozostają niezmiennie. Dziesięcina ze wszystkich naszych dochodów należy do Pana. On zarezerwował ją dla siebie. Nie przyjmuje niczego mniejszego, pod żadnym warunkiem. Zaniedbywanie albo odwlekanie tego obowiązku powoduje Boże niezadowolenie. Gdyby wszyscy chrześcijanie wiernie przynosili swoje dziesięciny Bogu, Jego skarbiec byłby pełny” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 43).

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 10,25-35

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Najlepszy przyjaciel*

Nauka: „Dziękujemy Bogu za to, że ukochał nas tak bardzo, że wysłał swojego Syna Jezusa, aby był naszym najlepszym przyjacielem.

Szkic opowiadania

1. Historia wspaniałej przyjaźni pomiędzy dwoma studentkami.
2. Jezus chce być przy nas przez cały czas.

Któż nie chce mieć przyjaciół? Wszyscy lubimy mieć przyjaciół, z którymi możemy rozmawiać, z którymi możemy się bawić oraz chodzić do różnych miejsc.

Słowa z Przyp. 18,24 pouczają nas, jak mieć przyjaciół poprzez bycie przyjacielskim. Jeśli chcesz mieć przyjaciół, bądź przyjacielem dla innych.

Czasami ci, którzy nazywają się naszymi przyjaciółmi, rozczarowują nas. Bywa, że powiedzą coś nieprzyjemnego albo zrobią coś niemilego lub nie udzielą nam pomocy właśnie wtedy, kiedy jej najbardziej potrzebujemy. Wtedy czujemy się zawiedzeni. W trudnych sytuacjach możemy się przekonać o lojalności naszych rodzin, braci i sióstr.

To Jezus jest właśnie przyjacielem, który jest do nas bardziej przywiązany niż brat. Jego przyjaźń jest lepsza niż ta, którą może nam zaoferować nawet nasz najlepszy ziemski przyjaciel, zaś Jego miłość większa niż naszych rodzonych braci i sióstr.

Pewnego razu zatrzymaliśmy się na uczelni podczas trwania Tygodnia Modlitwy. Tam też zobaczyliśmy wspaniały przykład przyjaźni. Jedna ze studentek była kaleką i można było zauważyć, że kiedy przemierzała miasteczko uniwersyteckie, zawsze towarzyszyła jej ta sama koleżanka. Ułomna dziewczyna poruszała się powoli, jednak jej przyjaciółka zawsze przystawała, tak aby tamta mogła nadążyć.

Tego szczególnego dnia zerwała się straszna nawałnica, kiedy byliśmy w kaplicy, i ci, którzy musieli opuścić budynki administracyjne, aby się gdzieś udać, nie mieli już szans, aby uciec przed siekącym deszczem oraz silnym wiatrem. Kilka minut później, kiedy kaplica została zamknięta, my także idąc drogą powrotną musieliśmy walczyć z ulewą. Obok akademika zobaczyliśmy tę kaleką dziewczynę, która powoli wspinała się po schodach. Prawdopodobnie jej przyjaciółce zostałyby wybaczone, gdyby podczas tak wielkiej burzy poszła szybciej w poszukiwaniu schronienia, jednak ona przyłgnęła do swojej przyjaciółki, nie dopuszczając

do siebie myśli o opuszczeniu jej. Szła wraz z nią powoli do akademika. Dla mnie był to przykład prawdziwej przyjaźni.

Jezus jest wraz z nami podczas wszelkich burzy w naszym życiu.

Plan kazania

„Kto jest naszym bliźnim?”

I. WPROWADZENIE

- A. Pytanie ważne dla każdego z nas (zob. Łuk. 10,25).
- B. Bóg nakłada na nasze serca poważną potrzebę wspierania naszych bliźnich duchowo i fizycznie.
- C. Gdy zaistnieje związek pomiędzy naszą wiarą i czynami, wtedy nie padnie to pytanie (zob. Łuk. 10,29).

II. Przykład dobrego samarytanina (zob. Łuk. 10,33-35).

III. Różnica pomiędzy prawdziwą a gołosłowną religią.

- A. Łuk. 10,30-35.
- B. Ważny jest przykład, a nie deklaracja (zob. *Przypowieści Chrystusa*, s. 249).

IV. Kto jest naszym bliźnim?

- A. Łuk. 10,29.36-37.
- B. Ci wokół nas, którzy potrzebują pomocy (zob. *Przypowieści Chrystusa*, s. 250-251).

V. Naszym przywilejem i obowiązkiem jest udzielanie pomocy tym, którzy jej potrzebują. Poprzez kontakt z ludźmi jesteśmy w łączności z Bogiem (zob. *Przypowieści Chrystusa*, s. 250-251).

VI. Przykłady.

- A. Pokaż przykład na podstawie swojego własnego doświadczenia
- B. „*Jesteście światłością świata*”. W Nowej Fundlandii władze płacą za umieszczanie światła na dzwonnicy jednego z naszych adwentystycznych kościołów, który mieści się nad morzem. Podczas ciemnych nocy światło prowadzi statki wzdłuż skalistego wybrzeża. Jest to dobry przykład dla adwentystycznych zborów, aby w taki sposób pomagały ratować ludzkie życie.
Bóg chciałby, aby każdy zbor i każdy wierny byli takim światłem i to bez zapłaty. *Jesteście światłością świata* — mówi Jezus i dodaje: *Niech twoje światło przyświeca ludziom*

tak, żeby mogli zobaczyć dobrą pracę, którą wykonujesz na cześć twojego Ojca, który jest w niebie.

VII. Podsumowanie.

- A. W podsumowaniu należy uwzględnić myśli z *Przypowieści Chrystusa*, s. 253.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Październik
2002 •
Trzecia
sobota

Temat kazania

„*Duch proroctwa*”

W swojej przeczności Bóg dał swojemu ludowi dar proroczy. Podobnie jak w przeszłości także i dziś Bóg dał swemu Kościołowi ten dar.

Myśl dnia

„Poprzez Ducha Świętego głos Boga przychodzi do nas, aby nas ostrzec i poinstruować, wzmocnić wiarę tych, którzy wierzą w ducha proroctwa” (*Selected Messages*, t. I, s. 41).

Wstęp do zbierania darów

„Specjalny system dziesięcin został ustanowiony jako zasada tak trwała jak prawo Boże. System dziesięcin był błogosławieństwem dla Żydów. Gdyby było inaczej, Bóg nie poleciłby go im. Takim samym błogosławieństwem jest oddawanie dziesięciny w naszych czasach. Nasz niebiański Ojciec nie sporządził planu systematycznej dobroczynności po to, by wzbogacić siebie, ale jako wielkie błogosławieństwo dla człowieka. Przewidział, że ten system ofiarności jest czymś, czego człowiek potrzebuje” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 43).

Tekst biblijny i pieśni

II Kron. 20,20

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

„*Dobre imię*”

Nauka: Jako chrześcijanie powinniśmy być szczęśliwi z tego, jaką zaszczytną nazwę dał nam Jezus.

Szkic opowiadania

1. Sami jesteśmy odpowiedzialni za to, aby nasze imię dobrze się ludziom kojarzyło.
2. Chcemy, żeby Jezus był dumny i szczęśliwy, że dał nam swoje imię.
3. Przyp. 22,1 pouczają nas, że lepiej jest mieć dobre imię niż wielkie bogactwo.

Lubisz swoje imię? Niektórzy chłopcy i dziewczęta woleliby samemu wybrać sobie imię. Andrzej chciałby, żeby rodzice dali mu na imię Tomek, a Tomek z kolei wolałby nazywać się Adam, tak jak Adam Małysz. Z kolei Karolina chciałaby mieć na imię Joanna, a Joannie marzy się w sekrecie imię Kasia.

Jakiegokolwiek byś nie miał imienia i obojętnie co byś o nim nie myślał, w twojej mocy leży, aby dobrze się ono ludziom kojarzyło.

Znamy wielu chłopców, którzy zostali przez swoich rodziców nazwani Jan lub Piotr, Dawid, Daniel czy Paweł, ponieważ są to imiona, które kojarzą się z wielkimi biblijnymi postaciami. Jednak czy kiedykolwiek słyszałeś, aby którykolwiek z chłopców miał na imię Judasz? Nie! Chrześcijańskim rodzicom nigdy by nawet przez głowę nie przeszła taka myśl, aby nadać swojemu synowi imię Judasz, ponieważ imię to kojarzy się nam z człowiekiem, który zdradził Jezusa.

To jak ludzie reagują na dźwięk twojego imienia, zależy od ciebie oraz od wyborów, jakich dokonujesz. Czy kiedy nauczyciel słyszy twoje imię, jego oblicze się rozjaśnia, a na twarzy pojawia się uśmiech, ponieważ kojarzy je sobie z dobrze odrobioną pracą domową, z dobrymi odpowiedziami i z uczciwą grą na boisku?

Czy kiedy twoje rodzeństwo usłyszy o tobie w przyszłości, to czy będą z ciebie dumni, czy może lekko zawstydzeni, ponieważ niczego nie dokonałeś w życiu wartościowego?

Czy twoi rodzice odpowiedzą dumnie, gdy twoje imię zostanie wspomniane: „Tak, to mój syn” lub: „Tak, to moja córka”?

Wszystko to mówi nam o tym, że lepiej jest mieć dobre imię niż największe bogactwa. Czasami jesteśmy kuszeni do myślenia, jak to wspaniale byłoby mieć miliony dolarów, za które moglibyśmy kupić, co tylko chcemy. Ja jednak znam imiona wielu ludzi, którzy są bardzo bogaci, ale jednocześnie mają złą opinię, a ich imiona bynajmniej nie kojarzą się z uczciwością. Dobrego imienia nie można kupić za pieniądze. Można sobie na nie zapracować tylko poprzez prośzenie Jezusa, aby pomógł nam chcieć, a wtedy On uczyni nas silnymi.

Temat kazania „*Duch prorocтва*”

I. WPROWADZENIE

Dla Kościoła ostatek szczególnie ważnym powinien być dar prorocтва. Tak jak wierzymy i jesteśmy posłuszni Bożym prorokom, tak też będziemy wzrastać jako zbór.

II. Dar proroctwa w Starym Testamencie.

- A. Bóg zawsze prowadzi i jest litościwy dla swojego ludu (zob. V Mojż. 18,15; II Kron. 36,15; IV Mojż. 12,6).

III. Dar proroctwa dany podczas pierwszego przyjścia Jezusa (zob. Jan 1,27; Łuk. 1,67-71).

IV. Dar proroctwa we wczesnym zborze (zob. Dz. 2,17; I Kor. 12,28).

V. Duch proroctwa w Kościele ostatków (zob. Obj. 22,9).

VI. Przykłady.

- A. Użyj biblijnych przykładów wykorzystując życia Samuela, Eliasza, Elizeusza, Izajasza, Daniela, Zachariasza, Symeona, Anny, Jana Chrzciciela, a także podobne doświadczenia E. G. White.
- B. Książka *Wychowanie* ma nietypowego sponsora. W jednym z krajów Europy minister edukacji zareklamował publicznie nową książkę o wychowaniu. Dzięki aprobachie gabinetu ministra książka bardzo dobrze się sprzedawała. Nasz przewodniczący z tego kraju także kupił sobie tę książkę i zaczął ją czytać z zainteresowaniem. Jednak kiedy ją czytał, materiał w niej zawarty wydał mu się bardzo znajomy. Poszedł on do swojej biblioteczki i wyciągnął naszą książkę o edukacji autorstwa E. G. White. Tak, to była ta sama książka. Minister edukacji przedstawił tę pracę jako swoją własną. Ten „bestseller” o wychowaniu w tym kraju był naszą książką. Bóg używa dziwnych dróg, aby dotrzeć ze słowem prawdy do domów, które w innym przypadku byłyby niedostępne.
- C. *Urzędnik rządowy, który docenił natchnione rady.* Urzędnik rządowy z Instytutu Edukacji Niasa (obecnie Malawi) przeprowadzał inspekcję w jednej z naszych szkół misyjnych. „Wcześniej pracowałem na wyspach Morza Karaibskiego — powiedział urzędnik naszemu dyrektorowi — i tam poznałem bardzo dobrze waszą pracę. Wasi ludzie mają dwie książki, które szczególnie sobie cenię: *Fundamentals of Christian Education* (Podstawy chrześcijańskiego wychowania i wykształcenia) i *Wychowanie*. Obie napisane przez kobietę o nazwisku White. Jedyne o co musicie się tutaj w Afryce martwić, to jak wprowadzić w życie zasady zawarte w tych książkach. Jeżeli wam to się uda,

to znacznie wyprzedzicie tutejszy rząd w dziedzinie edukacji”.

Później, kiedy idąc przez teren misji rozmawiali, dyrektor wrócił do tematu tych dwóch książek: „Dlaczego ludzie w rządzie nie wykorzystają tych książek, skoro je tak zachwalacie?” „No, cóż — stwierdził urzędnik — te książki wymagają pewnego szczególnego rodzaju ludzi, którzy byliby w stanie głosić zawartą w nich naukę. Ludzie ci musieliby przeżyć coś, co wy nazywacie ponownym narodzeniem. My w rządzie nie jesteśmy w stanie pozyskać tego typu ludzi. Nie mamy „mocy”, która jest do tego niezbędna.

- D. *Szyderstwo, które zamieniło się w wiarę.* Starszy zboru A. W. Staples opowiedział następującą historię, wspaniale ilustrującą wyprzedzającą wiedzę, którą Pan dał swojemu posłańcowi. Philip Wessels w swoich wczesnych latach szydził z poselstw zawartych w listach, jakie otrzymywali członkowie jego rodziny poprzez siostrę White. Wiele z nich zostało nie otwartych i porzuconych w starej skrzyni.

W jednym z listów, który przeczytał Philip, była zawarta wizja, w której siostra White widziała go z uschniętą ręką i ostrzegała go, aby zawrócił ze swoich grzesznych dróg. Jednak Philip sobie jedynie z tego kpił.

Po latach kiedy siostra White już nie żyła, starszy zboru Staples uczestniczył w nabożeństwie, na którym był również obecny Philip Wessels. Jego ręka wisiała przy nim bezwładnie. Nawigując do niej brat Wessels opowiadał o posłannictwie, z którego zakpił i o tym, jak to kilka lat później jego ramię zostało wciągnięte przez młockarnię, co stało się powodem jego nieodwracalnego kalectwa. To przywiodło go z powrotem do Pana oraz przywróciło mu pełnię wiary w Boży dar, jaki został dany Kościołowi ostatków.

VII. Podsumowanie.

Boży lud chroniony i prowadzony przez proroka (zob. Oz. 12, 14). Dzisiaj Boży lud także potrzebuje prowadzenia przez swojego posłańnika.

Notatki

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Październik
2002 •
Czwarta
sobota

Temat kazania

„*Dobry kaznodzieja i uważni słuchacze*”.

„Gorliwy, aktywny, pobożny — te słowa powinny charakteryzować wiernych” (*Testimonies to the Church*, t. V, s. 492).

Myśl dnia

„Powinny istnieć przebudzone zbory, które by wspierały i podtrzymywały na duchu Bożych posłańców w służbie ratowania dusz. Kościół musi podążać drogą światła, które jest źródłem wszelkiej radości i dobra” (*Testimonies to the Church*, t. V, s. 318).

Wstęp do zbierania darów

„Wielu ubolewa nad losem Izraelitów, którzy mieli obowiązek systematycznej dobroczynności, poza dobrowolnymi darami i ofiarami. Wszechwiedzący Bóg wiedział najlepiej, jaki system dobroczynności będzie w harmonii z Jego opatrnościowym prowadzeniem i udzielił ludziom dokładnych wskazówek w tej kwestii. Zawsze okazywało się, że dziewięć dziesiątych z Bożym błogosławieństwem to więcej niż dziesięć dziesiątych bez błogosławieństwa” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 43-44).

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 8,4-8

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Małe grzeszki

Nauka: Nie ma co się oszukiwać myśleniem, że małe grzeszki nie mogą wyrządzić żadnej szkody.

Szkic opowiadania

1. Niebezpieczeństwo upodobania sobie małych grzeszków.
2. Nie możesz polegać tylko na sobie, lecz to, co czynisz, powinno być zgodne z wolą Bożą.
3. Możesz być pewien, że nie uciekniesz od konsekwencji twojego grzechu (zob. IV Mojż. 32,23).

Pewien pastor, który usługiwał na zachodnim wybrzeżu Szkocji, był w drodze, aby spotkać się z kimś w górach. Nagle zobaczył orła, który właśnie zerwał się do lotu. W jego dziobie znajdował się jakiś mały gryzoń lub ptak. I kiedy tak oglądał jego majestatyczny lot coraz wyżej ku niebu, nagle zauważył jak ptak znieruchomiał, zatrzepotał i następnie spadł jak kamień na ziemię niedaleko od miejsca, w którym się znajdował.

Zaskoczony tym nagłym upadkiem pastor postanowił odszukać ptaka. Po kilku chwilach go odnalazł. W jego szponach wciąż tkwiła niewielka łasica, która choć przebita była pazurami, to jednak jej zęby były wbite w pierś orła, z której obficie wypływała krew.

Orzeł sądził, że bez problemu będzie mógł odlecieć z łasicą, ale kiedy wzbił się do lotu, małe zwierzątko wgrzyzło się w jego ciało i przebiło się aż do serca, zabijając swojego porwacza.

Czasami oszukujemy się myśleniem, że będziemy mogli wznieść się do nieba wraz z naszymi małymi grzeszkami, ze złymi nawykami, jednak im dłużej popelniamy grzechy, tym bardziej wgrzyżają się one w nasze serca, aż w końcu stają się przyczyną naszej śmierci.

Judasz wraz ze swoją silną osobowością zapowiadał się na wspaniałego lidera w królestwie Bożym, ale drobny grzech go stamtąd wyrugował. Przyszała się do niego chciwość, która niczym pijawka wyssała z niego to, co dobre. Prośmy Boga o to, aby odwrócił nas od rzeczy, które mogłyby stanąć nam na drodze do nieba.

Plan kazania

„Odzew zgromadzenia na kazanie pastora”

I. Wprowadzenie

Kazanie w życiu zboru odgrywa ważną rolę. Zgromadzenie może domagać się i powinno otrzymywać kazania, które byłyby dla niego pomocne. Uczestnicy nabożeństw powinni domagać się od kaznodziei gruntownego przygotowania. Zebrani mają także prawo oczekiwać skuteczności jego kazań. Ale istnieje prawo kaznodziei co do oczekiwań w stosunku do wiernych, aby ci nie zasypiali na kazaniach.

Thomas Jessup w swojej książce *Effective Religion*, powiedział: „Istnieją dwa czynniki odpowiedzialne za skuteczność nauczania religijnego — dobry kaznodzieja i dobrzy słuchacze”.

Jezus, wiedząc, jak wielkie znaczenie ma w kazaniu to, w jaki sposób słuchają go ludzie, opowiedział o tym przypowieść. W przypowieści tej przedstawił siewcę, który siał ziarno. Niektóre ziarna padały na skraj drogi lub na ciernistą glebę, inne na skalisty grunt, zaś pozostałe na dobrą ziemię. Najważniejsze w tej przy-

powieści jest to, w jaki sposób ludzie słuchają kazań, zaś konkluzja jest taka, że każde kazanie spotyka się z różnym rodzajem odzewu.

Jezus był wspaiałym kaznodzieją. Kiedy przemawiał, wielu ludzi żywo reagowało na Jego kazania.

II. Odrzucenie przez religijnych przywódców.

- A. Żydzi byli oburzeni Jego boskim poselstwem: „Żydzi więc szemrali przeciwko niemu, ponieważ powiedział: Ja jestem chlebem życia. Ten, który Mnie skosztuje, nigdy nie zazna głodu, a ten, który uwierzy we Mnie, nigdy nie będzie spragniony” (Jan 6,35.41). Jezus odniósł się do doświadczeń Izraelitów, kiedy Bóg karmił ich manną.
- B. *Żydzi odrzucili Posłańca.* Kiedy odrzucamy poselstwo, wtedy też odrzucamy posłańca „I powiedzieli: Czy to nie ten Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę znamy? Jak to jest więc, kiedy mówi: przybyłem do was z nieba?” (Jan 6,42). Żydzi traktowali Jezusa jedynie jako syna Marii i Józefa. Osądzali Pana według powierzchownych standardów.
- C. *Najwspanialsza wiadomość przyszła od Boga poprzez galilejskiego cieślę.* Żydzi zaś zdradzili Go, jak i poselstwo, z którym do nich przyszedł. Wśród każdego audytorium zawsze znajdują się tacy słuchacze, którzy odrzucają Bożą naukę, jak i Jego Syna.

III. Topniejące tłumy.

- A. *Jezus na początku swojej służby był bardzo popularny.* Pociągał za sobą wielu ludzi, gdyż mogli od Niego usłyszeć wiele nietypowych kazań. Mogli zobaczyć wiele dokonanych przez Niego cudów. Cieszyli się z korzyści wynikających z pomnożenia przez Niego ryb oraz bochenków chleba. Ludzie często działają pod wpływem impulsu.
- B. *Tłumy zaczęły odchodzić od Jezusa.* „Od tego czasu wielu z jego uczniów zawróciło i więcej już z nim nie chodzili” (w. 66). Dlaczego ci ludzie odeszli? Opuścili Jezusa, gdyż doszli do wniosku, że postępować jak Jezus, jest dla nich zbyt trudne. „Wielu z jego naśladowców, kiedy to usłyszało, powiedziało: Jest to mowa trudna do zaakceptowania; któż jest w stanie tego słuchać?” (w. 60). Tłumy znały żądania Jezusa, jednak nie miały woli, by je zaakceptować i postępować zgodnie z nimi.
- C. *Ludzie się nie zmieniły.* Wciąż odmawiają odpowiedzi Jezusowi, ponieważ uznanie Go oznacza wyparcie się siebie.

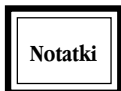
IV. Apostołowie.

- A. Jezus postawił ważne pytanie swoim naśladowcom. „Wtedy powiedział Jezus do dwunastu: Czy wy też odejdziecie?” (Jan 6,67). Istniały tylko dwie możliwości, mogli zostać lub odejść. Jezus po prostu wypróbował apostołów. Naśladowcy Jezusa zawsze są poddawani próbie. Wraz z upływem czasu w różnych sytuacjach życiowych okaże się ich prawdziwe oddanie.
- B. Piotr odpowiedział Jezusowi demonstrując swoje prawdziwe oddanie się. „Wtedy Szymon Piotr odpowiedział mu: Panie, do kogóż mamy pójść? Ty masz jedynie słowa życia wiecznego” (Jan 6,68).
- Piotr potwierdził fakt, że naśladowcy nie mają nikogo innego, komu mogliby powierzyć swoje życie. Tylko Jezus mógł sprostać ich najgłębszym potrzebom.

V. Podsumowanie.

Reakcje na wezwanie Jezusa są różnorakie: odrzucamy Go, jesteśmy głusi na Jego słowa lub przyjmujemy Go do serca. W jaki sposób powinniśmy Mu odpowiedzieć?

„Zbawca bardzo zbliża się do tych, którzy poświęcają się dla Pana (...). Niech to pozwoli nam zachować duchowe siły do utrzymania samokontroli oraz prowadzenia uświęconego życia” (*Counsels on Health*, s. 139).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2002 •
Pierwsza
sobota

Temat kazania

„Osobiste spotkanie z Jezusem”

Zbawca nie czeka aż zbierze się spora grupa, aby mógł przemówić. Często zaczyna On swoje lekcje od tylko jednej osoby. Pan pragnie, aby słowa Jego łaski dotarły do każdego domu i każdej duszy. Jego praca w dużej mierze polega na osobistym kontakcie z daną osobą.

Myśl dnia

„Rozpowszechniania ewangelii nie można ograniczyć do szeregu nielicznych wybrańców, o których możemy myśleć, że czynią nam zaszczyt, przyjmując ją. To poselstwo musi być przekazane wszystkim. Wszędzie tam, gdzie istnieją serca otwarte na przyjęcie prawdy, Chrystus gotów jest je nauczać. Objawia im Ojca i uczy modlitwy miłej Temu, który czyta w sercach. Wobec nich nie używa przypowieści, lecz mówi jak do kobiety przy studni: „Ja, który mówię z tobą, jestem nim»” (*Życie Jezusa*, s. 132-133).

Dlatego też jeśli podążamy śladami Jezusa, musimy służyć ludziom w ten sam sposób jak On. Musimy udzielać tego samego rodzaju pomocy, jakiej On udzielał innym.

Wstęp do zbierania darów

„Ze wszystkich naszych dochodów powinniśmy najpierw wydzielić Bożą część. W systemie dobroczynności, funkcjonującym w Izraelu, obowiązkiem wiernych było oddawanie Panu pierwocin z wszystkich dochodów, zarówno pierwородnych zwierząt, jak i pierwocin z plonów pól i sadów. Można to było zrobić, przynosząc ekwiwalent pieniężny. Jakże zmienił się ten porządek! Obecnie wymagania Pańskie, jeśli w ogóle są brane pod uwagę, stoją na ostatnim miejscu. Nasze dzieło potrzebuje jednak dziesięciokrotnie więcej środków niż potrzebowano ich za czasów starożytnego Izraela” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 44).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 4, 1-29

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci *Kwiatek, który uratował życie*

Pomoc dydaktyczna: piękny kwiat.

Nauka: Bóg ma na nas bezustanny wzgląd, dlatego musimy Mu ufać oraz wzrastać w duchu wdzięczności.

Szkic opowiadania

1. Skoro Bóg troszczy się nawet o małe rzeczy, to możemy być pewni że troszczy się o nas (zob. Mat. 6,28).
2. To, co Bóg chce nam przekazać, jest zawarte w otaczającej nas przyrodzie.
3. My także tak jak kwiatki możemy świadczyć światu o Bożej miłości.

Wiele lat temu, kiedy jeszcze w Afryce nie było wielu cudzoziemców, pewien badacz został zaatakowany przez wrogo usposobionego tubylca, który zrzucił go z jego środka transportu, zabrał mu wszystko i odjechał, pozostawiając go samego bez jedzenia na pustkowiu, bez nadziei na jakąkolwiek pomoc. Podróżnik leżał obok szlaku pozbawiony wszelkiej nadziei, gotowy na śmierć.

Nagle jego uwagę przyciągnął rosnący obok niego piękny kwiat. Był on delikatny w kolorze i kształcie, zaś jego widok zdawał się przekazywać ducha radości i zaufania.

Kiedy tak podróżnik na niego patrzył, przypomniały mu się słowa Jezusa: „Przypatrzcie się liliom polnym, jak rosną, choć nie pracują ani przędą”. Te słowa dały mu przekonanie, że skoro Bóg opiekuje się pięknymi, lecz tak delikatnymi kwiatami, na pewno ma także wzgląd na niego.

Z tą myślą podniósł się. Już nie chciał umierać. I chociaż był zmęczony, postanowił iść dalej szlakiem, bez względu na to, jak długo musiałby iść.

Już po kilku kilometrach napotkał on na swej drodze wioskę. Afrykańczycy w niej mieszkający byli przyjaźnie nastawieni i zaprowadzili go do mieszkających niedaleko europejskich osadników. Tam mógł odzyskać siły i wkrótce znów był gotowy do dalszych badań nieznanego kontynentu.

Mały kwiatek przy drodze był dla niego Bożym posłańcem, dał mu nadzieję oraz wzmocnił jego wiarę w Ojca w niebie, który troszczy się o całe swoje stworzenie.

Chłopcy i dziewczęta, wypatrujcie Bożego poselstwa dla was w otaczającej nas przyrodzie.

Plan kazania

Spotkanie z Panem

I. Wprowadzenie.

- A. Jedną z najbardziej znaczących cech służby Jezusa były Jego spotkania z ludźmi. Leonard Griffith przeanalizował wiele z tych spotkań, a wnioski opisał w swojej książce *Encounters with Christ: The personal ministry of Jesus* (Spotkania z Chrystusem: Osobista służba Jezusa). Griffith podkreśla, że Kościół musi mieć wzgląd na to, że Jezus interesuje się każdym z nas z osobna. Bóg w żadnym razie nigdy nie był na tyle zaabsorbowany tłumami, aby stracić kontakt z pojedynczą osobą.
- B. Jezus indywidualnie spotykał się z wieloma ludźmi. Jedno z bardziej ważnych tego typu spotkań miało miejsce z pewną grzeszną kobietą przy studni Jakuba. Przyjrzyjmy się więc dokładniej temu wydarzeniu.

II. Kłopotliwa sprawa.

- A. *To historyczne.* Na drodze nawiązania kontaktu Jezusa z Samarytanką stało pewne przeszkód. Aby to lepiej zrozumieć, należy poznać pewne kwestie geograficzne oraz historię Izraela. Nie wolno było pobożnemu Żydowi przechodzić przez Samarię. Było to następstwem zajęcia północnego królestwa Izraela przez Asyrię w roku 722 przed Chr. Wówczas na terenach tych zamieszkali obcokrajowcy i niektórzy Izraelici. Powstawały zakazane mieszane związki małżeńskie, potępiane przez gorliwych Żydów. Był to jeden z powodów, dla których Żydzi unikali Samarii. Natomiast o Jezusie Jan napisał: „A musiał przechodzić przez Samarię” (Jan 4,4).
- B. Inne bariery istniejące pomiędzy Jezusem a niewiastą. Istniały bariery narodowościowe. Żydzi byli tolerancyjni wobec innych ras, lecz Samarytanami pogardzali. Kiedy Jezus spotkał Samarytankę, ta od razu uwydatniła tę barierę: „Jakże ty, będąc Żydem, prosisz mnie, Samarytankę, o wodę?” (Jan 4,9). Kolejną przeszkodą była bariera płci. Rabini zabraniali nawet pozdrawiać napotkane kobiety. Jednak Jezus nie dość, że przekroczył tę barierę, to nawet zdecydował się rozmawiać z tą nie ukrywającą swej niemoralności kobietą. Istniała także bariera religijna. Samarytanie oddawali cześć Bogu na górze Garizim, Żydzi w Jerozolimie. Samarytanie uznawali jedynie pierwsze pięć ksiąg Biblii. Istniała szeroka rozbieżność pomiędzy religią Żydów i Samarytan. Wszystkie te przeszkody stały pomiędzy Jezusem i niewiastą. Miały się jednak okazać niezbyt ważnymi.

III. Propozycja Pana.

- A. *Jezus posiadał zdolność, aby ominąć te bariery.* Powinniśmy podążać Jego drogą. Zauważ, w jaki sposób sprawił, że Jego spotkanie z niewiastą stało się tak ważne.
- B. *Jezus odniósł się do podstawowych potrzeb* (zob. Jan 4,10-15). Kiedy kobieta podeszła do studni, poprosił ją o picie: „Daj mi pić” (Jan 4,7). Jezus był spragniony i niewiasta była spragniona. Oboje byli innej narodowości, płci, religii, a także posiadali odmienne potrzeby zaspokojenia pragnienia.
- C. *Jezus wzbudził w niej ciekawość* (zob. Jan 4,10-14). Po tym jak zaczął mówić o duchowym pragnieniu, wspominał o „wodzie żywej”. Kobieta zaś natychmiast zaczęła zadawać pytania: „Skądże więc masz tę wodę żywą?” Zrozumiała, że Jezus mówił o innej wodzie.
- D. *Jezus obudził jej sumienie* (zob. Jan 4,16-25). Kobieta nie zrozumiała wszystkiego o żywej wodzie, więc Jezus odwołał się do jej sumienia. „Mówi jej: Idź zwołaj męża swego i wróć tutaj!” (Jan 4,16). Jezus chciał, żeby kobieta wiedziała, że zna On popełnione przez nią błędy. Kiedy jej sumienie zostało obudzone, kobieta chciała porozmawiać o jej związku z Bogiem. „Rzekła mu niewiasta: Panie, widzę, żeś prorok. Ojcowie nasi na tej górze oddawali Bogu cześć, wy zaś mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy Bogu cześć oddawać” (Jan 4,19-20).
- E. Jezus potwierdził, że jest Mesjaszem (zob. Jan 4,26). W sposób zręczny, a zarazem dostojny zapoznał kobietę z faktem, że to On jest Mesjaszem. Wyjawiał jej to w odpowiednim momencie: „Ja, który mówię z tobą, jestem nim” (Jan 4,26).

IV. Obwieszczenie kobiety.

- A. *Po rozmowie z Jezusem kobieta pobiegła do miasta, aby opowiedzieć ludziom o Panu.* „Chodźcie, zobaczcie człowieka, który powiedział mi wszystko, co uczyniłam. Czyż to nie jest Chrystus?”
- B. *Dzięki spotkaniu z Jezusem kobieta została przemieniona.* Po uważnym zbadaniu jej postawy i zachowań można dojść do wniosku, że nastąpiły radykalne zmiany w jej charakterze.
- C. *Kobieta miała teraz nowy cel w swoim życiu.* Pozostawiła swój dzban i pobiegła do miasta. Najważniejsze sprawy w jej życiu uległy zmianie, zainteresowała się stanem duchowym całej wioski.

V. Podsumowanie.

Dlaczegoż więc nie spotkać się ze swoim Panem? Pozwól Mu, by opowiedział Tobie o swoim charakterze oraz o Jego pragnieniu zmienienia nas.

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2002 •
Druga
sobota

Temat kazania

„Chlubienie się śmiercią Jezusa na krzyżu”

Poprzez pryzmat śmierci Jezusa na krzyżu jesteśmy w stanie zobaczyć, jak wiele znaczy dla Niego ludzka dusza. Powinniśmy zrozumieć, jak ważne jest to dzieło dla naszych bliźnich, aby ci mogli wznieść się ku tronowi Bożemu.

Myśl dnia

„Przez krzyż uczymy się, że Ojciec niebiański miłuje nas miłością nieskończoną. (...) Także naszym przywilejem jest głoszenie chwały krzyża, oddanie się całkowicie Temu, który sam oddał się dla nas. Możemy postępować więc naprzód z obliczem rozjaśnionym światłem bijącym z Golgoty i objawiać to światło tym, którzy błądzą w ciemnościach” (*Działalność apostołów*, s. 129).

Wstęp do zbierania darów

„System dziesięcin sięga daleko wstecz, poza czasy Mojżesza. Ludzie mieli obowiązek oddawać Bogu dary przeznaczone na cele religijne, zanim jeszcze został ściśle zdefiniowany system ofiarności i przekazany im przez Mojżesza. Faktycznie to już Adam składał Bogu ofiary. Stosownie do Bożych wymagań ludzie poprzez ofiarność mieli okazać swoją wdzięczność Bogu za Jego miłosierdzie i błogosławieństwa. Z pokolenia na pokolenie przekazywano ten święty obowiązek, któremu wierny pozostawał także Abraham, oddający dziesięcinę Melchisedekowi, kapłanowi Boga Najwyższego. Ta sama zasada istniała w dniach Joba. Podobnie i Jakub, gdy był w Betel jako wygnaniec i układał się do snu, podkładając sobie kamień pod głowę zamiast poduszki, przysiągł Panu: »Będę ci oddawał dziesięcinę ze wszystkiego, co mi dasz«. Bóg nie zmusza ludzi do dawania. Każdy dar musi być dobrowolny. Bóg nie życzy sobie, by do Jego skarbnicy wpływały pieniądze ofiarowane nieszczerze” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 44-45).

Tekst biblijny i pieśni

Gal. 6,11-18

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Doświadczenia, które pomagają nam dorosnąć

Pomoce dydaktyczne: ptak, pudełko na buty ze szmatami.

Nauka: Należy akceptować trudności, jakie napotykamy. Musimy uczyć się z nich wciągać wnioski, gdyż sprawiają one, że stajemy się silniejsi i bardziej zdyscyplinowani. Cierpienia i próby prowadzą nas do większego zaufania Jezusowi.

Szkic opowiadania

1. Doświadczenia dają nam sposobność pomagania innym.
2. Nie powinniśmy narzekać na nasze doświadczenia.
3. Doświadczenia przyjmowane w dobrym duchu nie skrzywdzą nas, a jedynie pomogą nam się rozwinąć.

Olbrzymia burza szalała przez całą noc. Okna stukwały, drzwi trzaskały, a na zewnątrz skrzypiały drzewa, które stawiały opór nacierającemu wiatrowi.

Kiedy rankiem słońce rozświetliło teren, rodzina postanowiła wyjść na zewnątrz, żeby zobaczyć rozmiar zniszczeń. Wszędzie leżały porozrzucone duże i małe gałęzie. Barbara i Joanna, kiedy zaczęły rozglądać się dookoła, zobaczyły pomiędzy nimi, że coś ruszało. „Tato, choć zobacz! — zawołały. — Trzy małe wrony! A obok gniazdo całkiem zniszczone!” Nigdzie też nie było śladu ptasich rodziców.

„Musimy zaopiekować się tą małą rodziną” — powiedział tata. Więc znaleźli jakieś pudełko, wyłożyli je miękkimi szmatkami, a potem zaczęli karmić małe ptaki. Było to takie zabawne!

„Wiem, co mamy robić — powiedziała Barbara. — Zróbmy dla nich prawdziwe gniazdo”.

Jednak nie było to łatwe. I chociaż znaleźli sposób, żeby zrobić coś podobnego do tego, co wcześniej zrobili ptasia mama i tata, to mimo wszystko postanowili poprawić naturę i zamiast zrobić ich gniazdko z szorstkich gałązek, to zrobili, że było ono gładkie i miękkie. Małym wronom podobało się ich mieszkanko. Jednak gdy podrosły, tata Barbary i Joanny zauważył, że ich nogi nie rozwijały się tak, jak trzeba, były słabe i chwiejne.

„Wiecie, co dzieci? — powiedział ojciec pewnego dnia. — Popelniliśmy błąd robiąc zbyt wygodne gniazdo dla małych wron. Szorstkie gałązki sprawiają, że małe wrony na nich ćwiczą chodzenie, co sprawia, że są silniejsze i mają lepiej rozwinięte nogi”. Była to dobra lekcja, której nauczyli się od przyrody.

Czasami narzekamy na różne niewygody i nasze problemy. A to, że praca domowa była za ciężka, że obowiązków danych przez rodziców jest tak dużo, że młodszy brat nam przeszkadza, że czasami dokuczają nam w szkole, że nauczyciele za dużo wymagają, że jesteśmy chorzy lub zranieni. Ale wszystkie te rzeczy pomagają nam urosnąć i stać się silnymi, tak jak gałązki, które pomagają małym wronom wyrabiać pewny chód. Najróżniejsze próby, których doświadczamy, znoszone w dobrym duchu, nie są na naszą szkodę, ale po to, żeby nam pomóc.

Plan kazania

„Chlubienie się śmiercią Jezusa na krzyżu”

I. Wprowadzenie

- A. Paweł przekonuje chrześcijan w Galacji, że jeżeli poganie poddają się obrzezaniu jako symbolowi ich poddania się prawu żydowskiemu, wówczas nie odniosą żadnej korzyści ze śmierci Chrystusa na krzyżu.
- B. Będzie to wtedy zależne od prawa, nie od łaski zbawienia. Nie jest to ewangelia Chrystusa, ale inna ewangelia (zob. Gal. 1,6-7).
Jest to ujęte w wierszu czternastym szóstego rozdziału Listu do Galacji: „Niech mnie Bóg uchwowa, abym miał się chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa”. Paweł chlubił się z krzyża z czterech powodów.

II. Chlubienie się przez Pawła ze śmierci Jezusa na krzyżu to sprawdzian motywacji (zob. Gal. 6,12-14).

Jakie były motywy postępowania judaistów? Jaki był motyw działania Pawła?

- A. Pierwszym ich motywem była ludzka duma. Nauczanie judaistów było jedynie pobożną formą ludzkiej pychy.
- B. Ich drugim motywem był strach. Zarówno przez judaistów, jak i rzymskie autorytety chrześcijaństwo mogło być tolerowane jedynie jako sekta. Jednak śmierć Jezusa na krzyżu stała się powodem prześladowań zarówno ze strony Żydów, jak i Rzymian.
- C. Ich trzecim motywem było samolubstwo. Paweł powiedział: Spójrzcie na brak konsekwencji w ich zachowaniu. Bronią obrzezki, a mimo to zaniedbują inne prawa. Ich postępowanie jest wybiórcze i samolubne. Ich myśli zaś są doczesne i przyziemne. Ich podstawowe motywacje są egoistyczne. Chcą się szczyścić doprowadzeniem wielu z was do obrzezki.

- D. Motywacje Pawła były szczerze i zgodne z ewangelią.
- Paweł nigdy nie starał się wykorzystać swoich nieskazitelnych żydowskich korzeni. Chociaż, jak pisał o sobie, był „faryzeuszem, synem faryzeuszów” (Dz. 23,6).
  - Pisząc do zboru w Filipii, Paweł podał swój pełny rodowód (zob. Filip. 3,4-6). Z punktu widzenia Żydów były to bardzo dobre referencje. Jaki był stosunek Pawła do nich? Traktował je jako „bezużyteczne”. Powiedział: „Ale wszystko to, co mi było zyskiem, uznałem ze względu na Chrystusa za szkodę” (Filip. 3,7).

III. Paweł chlubił się z krzyża Chrystusowego, który oddzielał wierzących od niewierzących.

- A. Żydzi mówili o obrazie, krzyżu zgorzenia. Krzyż oznaczał oddzielenie się. Niektórzy z Żydów byli w stanie zaakceptować Jezusa jako mesjasza, jednak Mesjasza ukrzyżowanego, Zbawcę na krzyżu — to było nie do przyjęcia.
- B. Kiedy Żydzi pytali: „Dlaczego Bóg dopuścił, aby Jezus doświadczył cierpienia oraz poniżającej kary na krzyżu?”, wtedy apostołowie odpowiadali, że ukrzyżowanie było przepowiedziane i opisane w Starym Testamencie (zob. Dz. 3,18).
- C. W tej bardzo osobistej wypowiedzi Paweł powiedział o śmierci Jezusa na krzyżu: „...przez którego dla mnie świat jest ukrzyżowany, a ja dla świata” (Gal. 6,14).
- Ofiara na krzyżu jest najważniejsza. Wszystkie inne rzeczy są na drugim miejscu.

IV. Paweł chlubił się ofiarą Jezusa na krzyżu jako jedyną możliwością uzyskania zbawienia

- A. Paweł stwierdza: „Albowiem ani obrzezanie, ani nicobrzezanie nic nie znaczy, lecz nowe stworzenie” (Gal 6,15). To, co jest na zewnątrz, się nie liczy. To, co się liczy, to bycie nowym stworzeniem w Chrystusie, mającym nowe serce.

V. Podsumowanie

- A. Tylko taki człowiek jest prawdziwym chrześcijaninem, który wierzy w odkupienie dzięki śmierci Jezusa na krzyżu.
- B. Galacjanie rozróżniali dwie grupy wierzących — Żydów i Greków. Jednak Paweł wyjaśnił, że zarówno Żydzi, jak i Grecy stanowią jedno w Chrystusie — Gal. 3,28. Chrześcijanie to prawdziwy Izrael Boży, inna kategoria ludzi. Paweł kładzie na tę prawdę duży nacisk. Mówi o pokaju i miłosierdziu nad tymi, którzy tej zasady się trzymają. Krzyż jest kryterium jedności chrześcijan.

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2002 •
Trzecia
sobota

Temat kazania

„*Bądź pilny*”

Bądź pilny w czynieniu dobra.

Myśli dnia

„Musimy brać pod uwagę każdą sposobność, czy to w życiu prywatnym, czy publicznym, aby przyprowadzać ludzi do Zbawcy. Z całej naszej mocy musimy namawiać ich, aby spojrzeli na Jezusa i zaakceptowali Jego życie, pełne samozaparcia i poświęcenia” (*Gospel Workers*, s. 506).

Wstęp do zbierania darów

„Wielkie zlecenie pozostawione apostołom, by szli na cały świat i kazali ewangelię, ukazuje nam ogromny zasięg dzieła i odpowiedzialność spoczywającą na naśladowcach Chrystusa w naszych czasach. Jeśli prawo wymagało dziesięćcin i ofiar tysiące lat temu, o ileż ważniejszy jest ten wymóg teraz! Jeśli w starożytnym Izraelu bogaci i biedni ofiarowali sumy stosowne do ich stanu posiadania, czy teraz nie powinno być podobnie?” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 44).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 9,1-5

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Wybranie właściwej drogi

Pomoc dydaktyczna: kolorowa mapa.

Nauka: Wąska ścieżka prowadząca do życia może nam wydawać się nieciekawa, jednak szeroka droga doprowadzi nas jedynie do zniszczenia.

Szkic opowiadania

1. Nie możemy podążać swoimi własnymi ścieżkami.
2. Kiedy już wybierzemy swoją ścieżkę, to potem trudno jest zawrócić.
3. Dziękujmy Panu za prowadzenie Jego słowem.

Jechaliśmy do szkoły, która znajdowała się po drugiej stronie wielkiego miasta. Osoba, z którą się tam umówiliśmy, narysowała nam dokładną mapę, która miała nas prowadzić, pokazując najlepszą i najkrótszą drogę do tego miejsca.

Podążaliśmy zgodnie z tą mapą, jednak w połowie drogi zauważyliśmy, że będzie lepiej nie zjeżdżać z wygodnej szerokiej autostrady, aby dostać się tam, gdzie jedziemy.

„To jest taka dobra droga, najwyżej później skrócimy na właściwą”. Tak więc podjechaliśmy jeszcze kawałek tą dobrą szeroką drogą, a dopiero później skręciliśmy w prawo oczekując, że będziemy w stanie dojechać do drogi zaznaczonej wcześniej na mapie. Jednak nie mogliśmy znaleźć już tego miejsca, skręciliśmy zatem w jedną stronę, a później w drugą, aż w końcu wyjechaliśmy poza teren miasta. Spytałismy o drogę na stacji benzynowej. Kiedy już dotarliśmy do tej szkoły, okazało się, że znajduje się ona zaledwie kilka minut od miejsca, w które powinniśmy wtedy skręcić zgodnie z mapą.

„Mam nadzieję, że mapa wam pomogła” — powiedziała dziewczyna, która dała nam mapę.

„No, cóż” — powiedzieliśmy nie kryjąc zakłopotania — „pomogłaby, gdybyśmy podążali zgodnie z jej wskazówkami. Jednak problem w tym, że myśleliśmy, że możemy pojechać lepszą drogą niż ta pokazana na mapie i zabłądziliśmy”.

Nasze życie to podróż. Nigdy nie poznamy właściwej drogi, jeśli nie będziemy mieć czegoś, co by nas prowadziło. Bóg dał nam Pismo Święte, które nas prowadzi i pokazuje najlepszą ścieżkę, którą powinniśmy podążać. Jednak czasami myślimy, że wiemy lepiej, wybieramy inne drogi i błędzimy. O ile lepiej jest podążać ścieżką, którą oferuje nam Bóg. Wtedy na pewno nie zabłądzimy, ale zostaniemy doprowadzeni bezpiecznie do Bożego królestwa.

Plan kazania

„Pracuj, póki jest dzień”

I. Wprowadzenie

- A. Pracuj teraz gdyż, „nadchodzi noc, gdy nikt nie będzie mógł działać” (Jan 9,4).

II. Nadejdą trudne dni

- A. II Tym. 3,1; Ezech. 7,19.
- B. Nieskończona praca będzie dokończona podczas wielkiego kryzysu (*Testimonies*, t. V, s. 463).

III. Bogaci ludzie dają pieniądze, aby pomóc Bożej sprawie

- A. Iz. 60,5; Kazn. 2,26.

- C. Zbiórka pieniędzy aprobowana przez ducha proroctwa.
- D. Bóg poruszy ludzkie serca na to, co ma prawdziwe znaczenie

IV. Naszym przywilejem i obowiązkiem jest dotrzeć do tych ludzi

- A. Rzym. 13,8; 1,14.
- B. Zbliżyliśmy się do tych ludzi w sposób mądry.

V. Bóg nam pomoże

- A. Hebr. 4,16; 13,6.
- B. Bóg będzie pracował dla nas.

VI. Teraz jest czas naszej pracy

- A. Gal. 6,9; II Tym. 4,2; Jan 9,4; Obj. 22,17.
- B. Najważniejszą pracą chrześcijanina jest proklamowanie prawdy.

VII. Przykłady

- A. Użyj przykładów ze swojego własnego doświadczenia.
- B. *Proś o wiele.* Dwight L. Moody wraz z zaprzyjaźnionym pastorem udał się z wizytą do bogatej członkini zboru, aby poprosić o datek na cele misyjne. Wcześniej pastor dowiedział się, że ludzie tego pokroju zazwyczaj dają od 50 do 75 dolarów, ale skoro był z nim Moody, pastor zamierzał poprosić o 250.

Kiedy przybyli do domu tej bogatej damy, Moody został przedstawiony i pastor zaczął nieśmiało napomykać o celu swojego przybycia. Jednak zanim zdążył powiedzieć, o jaką sumę mu chodzi, Moody grzecznie mu przerwał i powiedział: „Proszę pani, chcielibyśmy, aby dała nam pani 10 tys. dolarów na potrzeby misyjne”. Przyjaciel Moody'ego posiniał nie mogąc złapać powietrza, podobnie jak i pani, która wstrzymała oddech.

„O, panie Moody” — wykrztusiła — „nie jestem w stanie dać panu więcej niż czek na 5000 tys. dolarów”. „W takim razie będziemy musieli zadowolić się jedynie taką sumą”.

Czasami oplaca się prosić o wiele.

- C. *Nie wiedział, jak go zatrzymać.* Pewien przewoźnik na wyspach karaibskich kupił od wojska starego konia, aby ciągnął jego wóz. Koń ten był bardzo wyeksploatowany, miał problemy z rozpoczęciem, jak i kontynuowaniem swojej pracy. Często zatrzymywał się ze spuszczoną głową, oklapniętymi uszami i zamkniętymi oczami.

Pewnego dnia jeden z oficerów wojskowych zawołał na przewoźnika, aby ten zawiózł go na pociąg. „Muszę być na stacji za pięć minut” — powiedział stanowczym głosem.

„Więc lepiej przejdź się pieszo, przyjacielu. Gdyż ten koń nie porusza się zbyt szybko” — powiedział smutno przewoźnik.

„W czym problem?” — spytał rozdrażniony oficer.

„To stary koń wojskowy” — odpowiedział przewoźnik — „i bardzo powoli się porusza”.

„Stary koń wojskowy? Pozwolisz mi go wypróbować?”

„Proszę bardzo, ale proszę mnie nie winić, jeśli spóźni się pan na pociąg, proszę pamiętać, że ostrzegałem”.

Wojskowy wspiał się na wysoki wóz, wziął w ręce lejce i zakomenderował: „Uwaga!” Stary koń nie słyszał tej komendy od czasu, kiedy został „wyrzucony” z armii. Całe jego ciało zdrzało. Jego głowa i uszy podniosły się do góry w pogotowiu, zaś jego chrapy się rozszerzyły.

„Galop!” — krzyknął oficer.

Wóz ruszył raptownie razem z koniem, który pędził przez ulicę jak oszalały. Zdumiony przewoźnik, który siedział z tyłu, modlił się o swoje życie. Kiedy zbliżali się do stacji, wóz był bardzo rozpędzony. „Halt!” — krzyknął nagle oficer.

I koń z wytrenowaną precyzją zatrzymał się wraz z wozem dokładnie naprzeciwko stacji. Oficer zapłacił za przewóz, chwycił bagaż i pobiegł na pociąg.

Zachwycony przewoźnik zabrał swojego konia z powrotem na postój. Zaś jego stary koń ponownie stał się ospały. Nagle pojawił się kolejny klient, któremu także się spieszyło. „Zabierz mnie na ul. Śliwkową, byle szybko! Czy jesteś w stanie tam dotrzeć w siedem minut?” „Wskakuj!” — powiedział pewny siebie przewoźnik. — „Bez problemu tam dotrzemy”.

„Uwaga! Galop!” — krzyknął i powóz niczym błyskawica pomknął przez ulicę.

Nie minęło sześć minut i znaleźli się na ul. Śliwkowej, jednak przewoźnik bardzo pewny siebie zapomniał komendy, dzięki której mógł zatrzymać konia, więc w przerażeniu jedynie krzyknął: „Proszę pana, będzie musiał sobie pan teraz sam poradzić z tym, żeby wysiąść, gdyż choć wiem, jak zmusić tego starego konia do galopu, to jednak zapomniałem, jak go zatrzymać!”

Bóg pokieruje dalej duszpasterzem lub zbojem, tymi, którzy zaczęli działać, lecz potem nie wiedzą, co mają robić dalej.

VIII. Podsumowanie

Ruszajmy więc do przodu w tych trudnych dniach, gdyż są to dni niespotykanych wcześniej możliwości.

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2002 •
Czwarta
sobota

Temat kazania

„Przyjaciele rodziny”

Rodzice powinni posiadać mądrość i stanowczość od Boga, aby wypełniać swoją rolę z oddaniem i w duchu prawości. Muszą oni wychowywać swoje dzieci tak, aby stały się później przydatne dla innych poprzez rozwijanie danych od Boga talentów.

Myśl dnia

Na rodzicach spoczywa duża odpowiedzialność. „Bądź twardy, jeśli chodzi o postępowanie zgodne z instrukcjami zawartymi w Biblii, bądź jednak wolny od emocji. Miej to na względzie, że jeżeli będziesz szorstki i nieopanowany przed swoimi dziećmi, nauczysz je tego samego” (*Child Guidance*, s. 240).

„Musisz być dla nich uczuciowy, jeśli chcesz odcisnąć w ich sercach religijną prawdę” (*Child Guidance*, s. 148).

Wstęp do zbierania darów

Obecnie Bóg oczekuje nie mniej niż wymagał od swego ludu w czasach starożytnych. Jego dary dla nas nie są mniejsze, ale większe niż te, które otrzymywał Izrael w dawnych czasach. Jego służba wymaga i zawsze będzie wymagać środków. Rozległa działalność misyjna dla zbawienia dusz musi być kontynuowana i rozszerzana. Dziesięciny, dary i ofiary mają stanowić wystarczające źródło jej finansowania. Pan pragnie, by dzieło ewangelii nie odczuwało żadnych braków. Dziesięcinę nazywa swoją własnością, a obowiązek jej oddawania nie podlega dyskusji. Ma ona służyć utrzymaniu tych, którzy głoszą ewangelię w kraju i za granicą, aż po krańce ziemi” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 46).

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 7,24-29

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

„Szczur kolekcjoner”

Pomoce dydaktyczne: błyszcząca łyżka, szyszka.

Nauka: Bóg ma w swojej ofercie dla nas życie wieczne które szatan chce nam odebrać, w zamian dając nam coś, co jest o wiele mniej warte — przyjemności tego świata.

Szkic opowiadania

1. Jest pewien rodzaj szczurów, które gromadzą różne przedmioty, w szczególności błyszczące.
2. Szatan chce dokonać z nami wymiany, ale zawsze jest to dla nas transakcja najgorsza z możliwych.
3. Powinniśmy być ostrożni, aby jego świcidelka nas nie omamiły.

Istnieje pewien interesujący gatunek szczura, które zwany jest szczurem zbieraczem. Żyje on sobie w lasach i jest właściwie taki sam jak inne szczury, poza pewnym specyficznym tylko dla niego zachowaniem.

Szczur ten uwielbia kolekcjonować rzeczy. Buduje całkiem spore gniazdo pod drzewem, w którym po jednej stronie robi sobie wejście. Na szczycie tego gniazda kładzie trofea ze swojej kolekcji: łupiny, sosnowe szyszki, kamyki, żołądździe lub cokolwiek innego, co przykuje jego uwagę. Szczególnie zaś lubi rzeczy błyszczące, dlatego też, kiedy przyniesie on ze sobą jakiegoś kapsła od butelki lub łuskę od naboju, to wtedy uważa, że miał dobry dzień!

Czasami wędrując po lesie trafia on na ludzkie obozowiska, gdzie znajduje na przykład łyżkę, której nie może się oprzeć, wtedy zdarza się, że zostawia on w zamian szyszkę. Oczywiście turysta nie jest szczęśliwy z takiej wymiany, gdyż woli swoją łyżkę niż szyszkę. Dla niego jest to wymiana jedna z najgorszych.

Szatan jest właśnie taki jak ten szczur zbieracz. Próbuje on z nami dokonać wymiany. Bóg daje nam w ofercie wieczne życie oraz łaskę, dzięki której możemy się dostać do nieba. Ale szatan chce nam odebrać tę możliwość dając nam w zamian za radość życia wiecznego coś znacznie mniej wartego — przyjemności tego świata.

W I Tes. 5,21 jest powiedziane, aby trzymać się dobrych rzeczy, które dał nam Jezus, aby ustrzec się przed szatanem, który chce nam je zabrać.

Plan kazania

„Przyjaciele rodziny”

I. Wprowadzenie

- A. *Przykład.* Właściciele dwóch posiadłości w Arligton w stanie Teksas najpierw stracili swoje podwórka, a potem także i ich zabudowania zaczęły się obsuwać w dolinę rzeki. Przez kilka dni padały obfite deszcze. Nisko położone tereny wcześniej zostały podtopione. Ludzie ci mieszkali na wzniesieniu, więc prawdopodobnie czuli się bezpiecz-

ni. Jednak najpierw podwórka obydwu domów obsunęły się ku rzece. Nietrudno jest odgadnąć, co musieli czuć ich właściciele, których dorobek całego życia zaczął obsuwać się do rzeki. Żyli w strachu, że następnie zniknie w nurtach rzeki ich weranda, a potem cały ich dom pogrąży się w wodzie.

- B. Istnieją wrogowie, zazwyczaj niewidzialni, którzy podkopują fundamenty nie tylko naszych mieszkań, ale także naszych rodzin. I nie chodzi tu tylko o sprawy materialne. Pan poprzez przypowieść przypomina nam o zagrożeniach wewnątrz rodziny i że możemy liczyć na tak zwanych przyjaciół rodziny, na których można budować nasz dom. Siła poselstwa zawarta w tej przypowieści nie polega na wzbudzeniu jedynie strachu, ale przede wszystkim na nauce, że Bóg jest naszym jedynym najlepszym wsparciem. W tej przypowieści Jezus daje nam wskazówkę, jak zbudować rodzinę na zdrowych zasadach.

II. Słowa Jezusa są „przyjaciółmi rodziny” (w. 24)

- A. *Budowanie na skale.* Spoglądając jeszcze raz na słowa Jezusa, odkryjesz, że słowa te, które wcześniej prawie zawsze rozumiałeś jako korygujące twoją osobistą etykę, są także postrzegane jako wskazówki do wybudowania zdrowej rodziny. I nie chodzi tu tylko o te słowa naszego Pana, ale w ogóle o słowa zawarte w Piśmie Świętym, które dają nam silną podstawę do podejmowania decyzji w naszych rodzinach. Niektórzy rodzice podejmują decyzje, na co pozwalać swoim dzieciom, poprzez dzwonienie do sąsiadów, aby dowiedzieć się, na co oni pozwalają. Wiele rodzin decyduje o tym, co kupić poprzez podglądanie, co kupują inni, i to stanowi dla nich jeden z priorytetów.
- B. Ludzie, którzy decydują, co jest odpowiednie, bądź nie, poprzez przyswajanie sobie popularnych opinii, stwarzają sobie problemy.
Są jak człowiek, który zbudował swój dom na piasku. Każdy wiatr i burza wstrząsną nimi, aż po same fundamenty; ale ci, którzy opierają swoje związki rodzinne na zapisanym Słowie Bożym, mają silne fundamenty będące podstawą ich wspólnego życia.
- C. Oto trzy słowa, które nam dał Jezus, mające szczególne zastosowanie w naszych rodzinach.
1. *Przebaczenie.* W Mat. 6,12 Jezus powiedział, że kiedy się modlimy o przebaczenie, to powinniśmy pamiętać także o wybaczeniu tym, którzy przeciwko nam zgrzeszyli. W Mat. 18,22 Jezus powiedział, że powinniśmy wybaczać nie siedem razy, ale „siedemdziesiąt

siedem”. Nie ma nic bardziej niszczącego nasz dom, jak stare żale i przykrości, które nie zostały wybaczone. Jeśli będziesz miał na szczególnej uwadze wybaczenie, nawet wtedy gdy nie jest łatwe, wtedy odkryjesz, że twoja rodzina jest w stanie oprzeć się burzom.

2. *Miłość*. W Mat. 5,43-46 Jezus stawia sprawę jasno, że słowo *miłowanie* pośród Jego naśladowców odnosi się zarówno do wrogów, jak i do przyjaciół. W Ef. 5,25 Paweł dał przykład głębokiej miłości męża, który ma kochać swoją żonę, jak Chrystus, który umiłował swój Kościół i wydał za niego siebie.
3. *Wierność*. Mat. 5,27-30. Jezus wzywał chrześcijan, aby byli jedni drugim wierni, a także żeby miłość motywowała ich do pilnowania siebie nawzajem. Miłość i właściwe stosunki pomiędzy ojcem i matką są absolutnie niezbędne dla utrzymania zdrowej rodziny. Faktycznie największym darem, jaki ojciec może dać swoim dzieciom, jest miłowanie ich matki.

III. Zborowa wspólnota (Mat. 7,24).

- A. *Kiedy Jezus opisywał powstawanie swojego Kościoła, mówił o budowaniu go na skale* (Mat. 16,18). Dom, który budował (Kościół), jest drugim wielkim przyjacielem twojej rodziny. Jest to miejsce, w którym słowa Chrystusa i słowa Pisma Świętego są brane poważnie i są autorytetem.
- B. Wiele wskazówek odnoszących się do stosunków w zborze jest przydatnych w rodzinie.
  1. Młodsze rodziny są wspierane przez świadectwo starszych rodzin.
  2. Starsze rodziny, wspierając doświadczeniem młodsze rodziny, same się budują.
  4. Wszystkie rodziny są wspierane przez swoje rówieśnicze rodziny.
  5. Rodziny potrzebują przyjaciół, którzy mają takie same cele w życiu, standardy, postawę oraz ambicje.

IV. Podsumowanie

Zdrowa rodzina nie powstaje przypadkowo. Musisz ją umacniać. A nie ma na to lepszego miejsca niż wspólnota Jego Kościoła, społeczność, gdzie ludzie wspierają się nawzajem, w zdrowym życiu w oparciu o Jego Słowo.

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Listopad
2002 •
Piąta
sobota

Temat kazania

„*Nowe narodziny*”

„Życie chrześcijanina nie polega na modyfikowaniu i doskonaleniu dawnych form, lecz na całkowitym przekształceniu natury człowieka. Jest to śmierć mojego ja i grzechu, a jednocześnie jest to nowe życie” (*Życie Jezusa*, s. 115).

Myśl dnia

„Takie też skutki przejawiają się w każdym czynie człowieka, który odczuje w swojej duszy zbawienną moc Ducha. Gdy Duch Boży bierze w posiadanie serce, życie człowieka zostaje odmienione. Odrzucane są grzeszne myśli, a złe czyny zaniechane; miłość, pokora i pokój pojawiają się w miejsce gniewu, zawiści i walki. Radość napełnia miejsce smutku, a twarz promieniuje światłem niebios. Nikt nie widzi ręki, która dźwiga ciężar, ani nie widzi światła płynącego z wysokiego nieba. Wówczas moc, której żadne ludzkie oko nie jest w stanie dojrzeć, stwarza nową istotę na obraz i podobieństwo Boga” (*Życie Jezusa*, s. 116).

Wstęp do zbierania darów

„Boża pieczęć widnieje na wszystkich rzeczach, na ludziach i na wszystkim, co posiadają; wszystko bowiem należy do Niego. Pan mówi: Ja jestem właścicielem świata; wszechświat do mnie należy; więc wymagam, byście poświęcili mojej służbie pierwociny wszystkiego, co dzięki mojemu błogosławieństwu otrzymujecie. W Słowie Bożym czytamy: »Nie zwlekaj z ofiarowaniem pierwocin ze swoich plonów«. »Czczij Pana darami ze swego mienia i z pierwocin wszystkich swoich plonów«. Tego wymaga Pan jako dowodu naszej lojalności wobec Niego” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 46).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 3,1-21

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci „Pusta koperta”

Pomoc dydaktyczna: pusta koperta poprawnie zaadresowana i odpowiednio ostemplowana.

Nauka: Pokazać prawdziwe przesłanie w życiu chrześcijanina.

Szkie opowiadania

1. Pusta koperta choć dobrze zaadresowana i ostemplowana jest dla nas beзуżyteczna i stanowi wielkie rozczarowanie.
2. Jesteśmy Bożymi listami.
3. Nie możemy być pustymi chrześcijanami, ale powinniśmy zawierać w sobie poselstwo Chrystusa.

W końcu przyszedł list od mojego przyjaciela! Niecierpliwie zerwałem kopertę i w tym momencie nastąpiło wielkie rozczarowanie. Nic nie znalazłem w kopercie, absolutnie nic! W moich rękach znajdowała się koperta, poprawnie zaadresowana, odpowiednio podstemplowana. Chociaż przebyła wiele kilometrów z miasteczka mojego przyjaciela, nie przyniosła mi żadnych wieści.

Było to okropne rozczarowanie, więc wyrzuciłem kopertę do kosza, gdyż nie miała już dla mnie żadnego znaczenia. I choć niczego z niej się nie dowiedziałem, to zmusiło mnie to do głębszego zastanowienia. Z II Kor. 3,3 dowiadujemy się, że jesteśmy Chrystusowymi listami. Zastanawiałem się, czy niektórzy z nas nie są jak list, który otrzymałem, wyglądający z zewnątrz bardzo dobrze, ale gdy się zajrzy do środka, nie ma w nim żadnej wiadomości, jest jedynie powodem rozczarowania.

Możemy wychować się w chrześcijańskim domu, być uczniami w chrześcijańskiej szkole, uczęszczać do zboru i z zewnątrz wyglądać jak chrześcijanie. Jednak kiedy w środku nas nie ma chrześcijańskiego ducha, wtedy jesteśmy beзуżyteczni, jak ta pusta koperta, którą przyniósł do mego domu listonosz.

Aby zachować te słowa w naszych sercach, dzisiaj pomódlmy się, abyśmy mogli posiadać posłannictwo Chrystusa i nie byli „pustymi” chrześcijanami, którzy tylko na zewnątrz wyglądają jak chrześcijanie, ale bez słowa Bożego w środku.

Plan kazania „Paszport do Królestwa Niebieskiego”

I. Wprowadzenie — Jan 3

- A. *Osoba chcąca podróżować z jednego kraju do drugiego, musi posiadać paszport. Bez względu na to jak wielkim*

jestes dostojnikiem, paszport jest konieczny do wjazdu do wiecejosci obcych krajow. Upowaznia on cie do zlozenia wizyty.

1. Pewnego razu Jezusa odwiedzil Nikodem, jeden z lepszych faryzeuszow. Prawdopodobnie chcial on dowiedziec sie wiecej o pogladach Jezusa na temat Krolestwa Bozego. Totez Jezus wyjasnil mu klarownie pojecie nowych narodzin. Aby wejsc do krolestwa, osoba musi doswiadczyc odrodzenia. Po nowych narodzinach osoba ta zostanie wprowadzona do zycia w Bozym Krolestwie.
2. Ludzie, ktorzy pragną Bozego stylu zycia, muszą się na nowo narodzić. Ponowne narodziny można porównać do paszportu. Z paszportem możesz wejść do innego krolestwa. Podobnie doswiadczając nowych narodzin możesz wejść do Krolestwa w niebie. Przyjrzyjmy się więc pewnym wspaniałym aspektom nowych narodzin.

II. Nowe narodziny są mandatem

A. *Spójrzmy na osobę, która przyszła do Jezusa.* „A był człowiek z faryzeuszów imieniem Nikodem, dostojnik żydowski” (Jan 3,1). Nikodem posiadał wiele cech, które można omówić.

1. Był faryzeuszem. W czasach Jezusa wiele było religijnych ludzi, którzy skrupulatnie badali Stary Testament, interpretowali i zachowywali Boże prawo. Ich religijność przejawiała się na zewnątrz. Byli to moralni, prości ludzie.
2. Nikodem był dostojnikiem żydowskim. Prawdopodobnie oznaczało to, że był członkiem Sanhedrynu. Była to grupa siedemdziesięciu wybitnych liderów religijnych.
3. Nikodem uznał, że Jezus posiada jakąś niezwykłą moc od Boga. „Mistrzu! Wiemy, że przyszedłeś od Boga jako nauczyciel; nikt bowiem takich cudów czynić by nie mógł, jakie Ty czynisz, jeśli by Bóg z nim nie był” (Jan 3,2). Osoba, która przyszła zobaczyć się z Jezusem, posiadała wiele zalet. Była faryzeuszem, dostojnikiem religijnym oraz kimś, kto uznawał Jezusa za posiadającego dar od Boga.

B. *Przyjrzyjmy się słowom Jezusa do Nikodema.* Komplementy Nikodema nie zrobiły na Jezusie wrażenia. Powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Krolestwa Bozego” (Jan 3,5). „Nie dziw się, że ci powiedziałem: Musicie się na nowo narodzić” (Jan 3,7). Nie ma innego sposobu, aby wejść do krolestwa, tylko nowe narodziny są takim upowaznieniem..

III. Nowe narodziny są cudem

- A. *Pomyślmy, co takiego zrodziło się w umyśle Nikodema.* Kiedy Jezus wspomniał o „ponownym narodzeniu”, Nikodem myślał o dosłownych fizycznych narodzinach. Więc zapytał: „Jakże się może człowiek narodzić, gdy jest stary? Czyż może wejść powtórnie do łona matki swojej i urodzić się?” (Jan 3,4). Nikodem uznał, że narodzić się na nowo w sensie fizycznym jest niemożliwością.
- B. *Pomyślmy, co Jezus miał na myśli.* Pan nie mówił o fizycznych narodzinach. Mówił On o cudzie nowego początku. Dla Nikodema taki początek wymagał cudu. Narodzić się na nowo oznacza pozwolić Bogu wejść w twoje życie i zacząć dokonywać zmiany. I to rzeczywiście jest cud.

IV. Wymowa ponownych narodzin

- A. *Posłuchajmy pytań Nikodema podczas rozmowy z Jezusem.* Ten faryzeusz zapytał dwa razy: „Jakże?” (Jan 3,4,9). Bez wątpienia Nikodem chciał wiedzieć, w jaki sposób mógłby się narodzić na nowo.
- B. *Posłuchajmy więc odpowiedzi Jezusa.* Jezus odpowiedział na pytanie Nikodema. Pouczył go, że podstawą przeżycia nowych narodzin jest wiara. „I jak Mojżesz wywyższył węza na pustyni, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy. Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3,14-15). Wierzyć znaczy otworzyć swoje życie na Boga. Kiedy człowiek podporządkuje swoje życie Bogu, wtedy nastąpią nowe narodziny.

V. Nowe narodziny są widoczne dla innych

- A. *Nikodem został poproszony, aby poobserwował wiatr.* Jezus użył przykład wiatru: „Wiatr wieje, dokąd chce i szum jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie; tak jest z każdym, kto się narodził z Ducha” (Jan 3,8). Wiatr wieje, jest zauważalny. Podobnie kiedy Pan przychodzi do naszego życia, następują widoczne zmiany.
- B. *Jezus chce, aby ludzie mogli zaobserwować wynik nowych narodzin.* Człowiek się zmienia, kiedy składa swoje życie w Bogu. Postawy i działania ulegają zmianie. Ludzie stają się dziećmi Boga.

VI. Podsumowanie

Czy chcesz dostać się do Bożego Królestwa? Jedynym sposobem, aby tam wejść, są nowe narodziny. Otwórz swoje serce dla Jezusa, a On zmieni twoje życie.

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2002 •
Pierwsza
sobota

Temat kazania

„Moc krzyża”

„Należy to powiedzieć wszystkim ludziom i przeciwną ich przez przepaść, jaką uczynił grzech, tak aby połączyć skończonego człowieka z nieskończonym Bogiem. Może to stać się tylko dzięki mocy krzyża, który jest w stanie oddzielić człowieka od silnego związku z grzechem” (Messages to Young People, s. 138).

Myśl dnia

Jezus Chrystus trzyma pieczę nad ludzkością. Swym mocnym ramieniem otoczył opieką ludzką rasę i chwycił tron nieskończoności. Pomiędzy niebem a ziemią złożył swoją ofiarę na krzyżu. Powiedział: *Gdy będę wywyższony, pociągnę ludzkość do siebie.* Ta ofiara stała się centrum przyciągania.

Wstęp do zbierania darów

„Umysł, serce, wola i uczucia także należą do Boga; pieniądze, którymi dysponujemy, są własnością Pana. Wszelkie dobra, jakie otrzymujemy, są rezultatem Jego boskiej dobroci. Bóg jest łaskawym dawcą wszelkich dóbr i pragnie, byśmy wyrazili wdzięczność za Jego dary, dzięki którym możemy zaspokajać wszystkie nasze potrzeby. Bóg żąda tylko tego, co należy do Niego. Jedną część należy do Pana i musi być traktowana jak skarb powierzony przez Niego w nasze ręce. Serce wyzute z egoizmu będzie czułe na Bożą dobroć i miłość, z radością uzna, iż wymagania Pana są sprawiedliwe” (Rozsądne szafarstwo, s. 46).

Tekst biblijny i pieśni

I Kor. 1, 18-25

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Dopasowany czy przemieniony?

Pomoc dydaktyczna: ładna foremka.

Nauka: Musimy być jak nasz wzór, Pan Jezus Chrystus, i nie brać przykładu ze świata.

Szkic opowiadania

1. Jeżeli włożysz jakąś masę do foremki, to potem ma ona dokładnie taki sam kształt jak foremka.
2. Nie powinniśmy upodabniać się do wzorców tego świata. Rzym. 12,2.
3. Musimy zostać całkowicie przemienieni.

Czy robiłeś kiedykolwiek galaretkę na deser? To takie fajne! Wlewasz gorącą płynną masę do foremki, odstawiasz ją na kilka godzin, żeby wystygła i zgęstniała. Kiedy już jest gotowa, aby podać ją do stołu, ostrożnie przewracasz foremkę na dół i galaretka gotowa! Wtedy możesz zauważyć, że galaretka ma taki sam kształt jak foremka, dlatego wygląda tak ładnie.

W Szwajcarii, gdzie mieszkałam, gdy byłam małą dziewczynką, pewien mleczarz używał najróżniejszych kształtów foremek, do których wkładał masło. Co tydzień, kiedy miał przyjechać, aby sprzedać masło, niecierpliwie czekałam, żeby zobaczyć, jakiego jest kształtu. Czasami masło miało kształt krowy, czasami kwiatka lub owocu, i zawsze bardzo mi się to podobało.

Kiedy coś włożymy do foremki, tak aby otrzymać gotowy kształt, mówimy o dopasowaniu się do formy.

Rzym. 12,2 mówi o „upodabnianiu się”. Mówi nam, abyśmy się nie dopasowywali do tego świata. Świat posiada swoje gotowe kształty i wzorce oraz swoje cele i poglądy, oferując najróżniejsze zabawy i rozrywki. My nie możemy brać z niego przykładu.

Zamiast być jak ten świat, powinniśmy zostać całkowicie przemienieni.

Co ludzie widzą, kiedy na ciebie patrzą? Czy widzą, że jesteś dokładnie taki sam jak inne dziewczynki lub chłopcy z twojego sąsiedztwa, czyli że zostałeś włożony do takiej samej foremki, kiedy się śmiejesz się z takich samych dowcipów, słuchasz takiego samego rodzaju muzyki, ubierasz się w taki sam sposób, jesz to samo, co inni? Czy może raczej widzą w tobie chłopca lub dziewczynkę, którzy zostali przemienieni i uczynieni pięknymi przez Jezusa?

Plan kazania „Moc krzyża”

I. Wprowadzenie

- A. Historia dostarcza wielu opowiadań o górskich szczytach.
  1. Jest góra Synaj, gdzie Izraelici otrzymali prawo.
  2. Jest góra Karmel, na której Eliasz pokonał proroków Baala, gdy Bóg odpowiedział ogniem na jego modlitwę.

3. Jest Góra Przemienienia, gdzie Jezus rozmawiał z Mojżeszem i Eliaszem.
  4. Ale ponad nimi wszystkimi, jest góra Kalwaria, gdzie został ukrzyżowany Jezus. Nie ma góry, która miałaby większy wpływ na ludzkie serca niż Góra Trupiej Czaszki.
- B. Paweł powiedział do Koryntian: „Albowiem mowa o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy giną, natomiast dla nas, którzy dostępujemy zbawienia, jest mocą Bożą.

II. Krzyż jest największym z możliwych świadectw dla człowieka

- A. Bóg wielokrotnie przemawiał do człowieka, ale najważniejszym sposobem, w jaki się Bóg wypowiedział, jest krzyż — Hebr. 1,1-2.
1. *Krzyż jest największym świadectwem winy człowieka.* W tym momencie dług grzechu ludzkiej rodziny zostaje podliczony, a bankructwo człowieka ukazane w jaskrawym świetle. Śmierć Jezusa, jako jedna z najbardziej okrutnych, w pełni ukazała tragiczną kondycję ludzkości. Pamiętaj: „Najpierw bowiem podałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za grzechy nasze według Pism” (I Kor. 15,3).
    - Możemy pouczać jedni drugich i filozofować na temat grzechu, ale jedynym sposobem na to, żeby zobaczyć, czym jest grzech, jest sprawdzenie, co on sprawia.
    - *Przykład.* Mężczyzna prowadzący po pijanemu miał w samochodzie żonę i dwoje małych dzieci. Kiedy żona pouczała go, żeby zwolnił, nie zrobił tego. Rozbił samochód i zabił żonę oraz swoje dzieci, sam zaś został jedynie lekko ranny. Dwa dni później, kiedy zobaczył w swym domu trzy stojące trumny, jedna obok drugiej, powiedział: „Nie zdałem sobie sprawy, jak okropny grzech popełniłem. Teraz widzę, co uczyniłem”. Śmierć Jezusa na krzyżu świadczy o naszej winie.
  - B. Krzyż jest Bożym świadectwem ludzkiej bezradności. Jeśli człowiek mógłby odpokutować za swój grzech i winę w jakikolwiek sposób, wtedy krzyż nie byłby potrzebny. Jezus umarł na krzyżu z powodu bezradności człowieka względem grzechu.
  - C. Krzyż jest Bożym świadectwem Jego sprawiedliwości. Grzeszna natura człowieka prosi się o najbardziej drastyczne działanie względem niej. Jeśli Bóg tak po prostu by wymazał nasze grzechy i zapomniał o nich, pojawiłby się

problem. Prawo mówi: „Każdy, kto grzeszy, umrze” (Ezech. 18,4) oraz: „Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć” (Rzym. 6,23). Istniał tylko jeden sposób rozwiązania wspomnianego problemu: Ktoś, kto nie miał grzechu, musiał umrzeć za nas.

- D. Krzyż jest świadectwem Jego miłości
- Gdyby nie Boża miłość Jezus nie zostałby posłany na krzyż. Gdyby Bóg nie kochał ludzi, zniszczyłby grzech przez zniszczenie wszystkich grzeszników. Jednak poszukująca miłość chce uwolnić grzeszników od ich grzechów. Krzyż jest zarówno miarą ogromu naszych win, jak i ogromnej głębi Jego miłości. Krzyż Chrystusowy stoi jako największe ze świadectw Bożej miłości do grzesznego świata.

III. Krzyż jest najwspanialszym prezentem dla człowieka

- A. Poprzez krzyż Bóg podaje rękę człowiekowi, który nadal znajduje się w grzechu. Świadectwo niesione przez ofiarę na krzyżu jest świadectwem życia. Jest to wieść o zbawieniu dla wszystkich wierzących.

IV. Krzyż ma największą moc pośród ludzi

- A. Krzyż będzie trwał aż do końca. Przez wiele stuleci siły piekielne używały całej swojej mocy przeciwko niemu, ale nadal stoi on pośród ludzi jako najpotężniejsza moc.
- B. Krzyż Chrystusa przyciąga. Prawda niesiona przez ofiarę na krzyżu wciąż jest jedną z najbardziej popularnych wśród ludzi — Jan 12,32.
- C. Ofiara poniesiona na krzyżu posiada moc. Jest to moc potrafiąca podźwignąć człowieka z upadku.
- D. Krzyż jest ponadczasowy. Jest ponadczasowy, bo choć słowo „krzyż” jest stare, to wciąż jest w pełni swojej mocy.
- E. Krzyż zmienia ludzi. Przemienił on rybaka Szymona w Piotra, odtąd wiernego Chrystusowi. Zmienił Saula, prześladowcę Kościoła, w Pawła, apostoła pogan.

V. Podsumowanie

Żadna inna religia nie posiada takiej mocy jak chrześcijaństwo, ponieważ żadna inna nie jest zbudowana wokół ofiary na krzyżu, głosząc prawdę o ludzkiej winie i bezsilności oraz o Bożej nieprzemijającej miłości (I Kor. 2,2).

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2002 •
Druga
sobota

Temat kazania

„Co Biblia mówi o szafarstwie?”

„Czy zgadzamy się na to, czy nie, jesteśmy szafarzami, którym Bóg rozdał talenty i zdolności i postanowił, abyśmy wykonali w świecie wyznaczoną przez Niego pracę” (*Chrześcijański dom*, s. 232).

Myśl dnia

„Pieniądze nie są nasze! Domy, ziemia, obrazy i meble, odzienie i wszelkie dobra nie należą do nas. Jesteśmy pielgrzymami i przychodniami. Mamy jedynie zezwolenie na używanie rzeczy, które są konieczne do życia i zdrowia (...). Bóg daje nam dobra doczesne, aby sprawdzić, czy będzie można powierzyć nam bogactwa wieczne. Jeśli wytrzymamy Bożą próbę, wtedy otrzymamy posiadłość, która będzie naszą własnością, otrzymamy również chwałę, cześć i nieśmiertelność” (*Chrześcijański dom*, s. 232).

Wstęp do zbierania darów

„Boży plan dziesięcin jest piękny w swej prostocie i skuteczności. Wszyscy powinni przyłączyć się do niego z wiarą i odwagą, gdyż dziesięcina jest Bożym zaleceniem. System ten łączy w sobie prostotę i użyteczność, a zrozumienie jego zasadności nie wymaga głębokich studiów. Dzięki niemu każdy może czuć się uczestnikiem wielkiego dzieła zbawienia. Każdy człowiek może stać się skarbnikiem Pana i pośrednikiem w zaspokajaniu potrzeb Jego dzieła” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 47).

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 12,13-14

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Dorastanie

Nauka: Należy wzrastać w łasce i poznaniu naszego Pana i Zbawcy, Jezusa Chrystusa (II Piotra 3,18). Możemy poznać coraz więcej Jezusa poprzez badanie Pisma Świętego, a następnie podążać ścieżkami prawdy.

Szkic opowiadania

1. Są różne rodzaje dorastania.
2. Najważniejszym rodzajem dorastania jest wzrastanie w łasce.
3. Boża łaska pomaga nam stać się silnymi.

„Ojej, ale ty urosłeś!”

Kto z chłopców lub z dziewcząt nie słyszał tych słów? Kiedy przyjeżdżasz do babci, czy do cioci lub wujka, pierwsze, co ci mówią, to: „Ale ty urosłeś!” I oczywiście wszyscy są z tego zadowoleni, ponieważ jest to normalne, ażebyś stawał się coraz wyższy, dopóki nie osiągniesz wzrostu dorosłego człowieka.

Są także inne rodzaje wzrastania. Można wzrastać w rozumieniu różnych rzeczy. Wzrastamy w robieniu rzeczy w lepszy sposób. Im bardziej rośniemy, wrasta odpowiedzialność za to, co się od was oczekuje, bez przypominania wam tego. Jednak najważniejszym rodzajem wzrastania jest ten opisany w II Piotra 3,18, gdzie jest wspomniane wzrastanie w łasce. Być może nikt z twojej rodziny — ani dziadek, ani babcia czy twoi wujkowie lub ciocie — nie powiedzieli ci, co oznacza wrastanie w łasce, i że Boży aniołowie patrzają, jak wzrastasz w łasce.

Marian bardzo szybko się denerwował. Wystarczyło jakieś słówko i jego twarz zaczynała płonąć gniewem. Zaczynał używać brzydkich wyrazów. Ale kiedy usłyszał opowieść o Jezusie i dowiedział się, że chrześcijanie się tak nie zachowują, postanowił poprosić Boga w modlitwie, aby więcej tak nie robić. Minęła trochę czasu, zanim zaczął w pełni kontrolować się, ale Jezus pomógł mu wzrastać w łasce, aż w końcu było już mu łatwo okiełznać swój temperament.

Tadeusz zawsze się sprzeczał, kiedy bawił się z innymi. Tak było trzy lata temu, kiedy go po raz pierwszy poznaliśmy. Ale nie teraz. Nauczył się być przyjacielski i sprawiać, żeby inni byli szczęśliwi. Jezus pomógł Tadeuszowi w jego życiu wzrosnąć w Bożej łasce.

Plan kazania

„Co Biblia mówi o szafarstwie?”

I. Wprowadzenie

- A. Nie ma bardziej delikatnego obszaru w życiu człowieka jak jego majątek, mały czy duży. Można nie mieć żadnych tajemnic dotyczących pozostałych dziedzin życia. Jednak na pytanie, w jaki sposób zdobyte zostały te wszystkie dobra, ktoś może stać się agresywny. Jedną z najbardziej trafnych przypowieści Jezusa jest ta dotycząca szafarstwa, o tym, co posiadamy. Jezus zna radość, która czeka na Je-

go naśladowcę, który zdoła wypełnić ostatnie z zobowiązań w swoim życiu. Ta radość jest do osiągnięcia, jeśli odstawimy od chęci zysku i posiadania materialnych zysków niezgodnych z Jego wolą.

- B. Łuk. 12,13-34 zawiera jedno z najlepszych wyjaśnień na temat szafarstwa.

II. Istnieje niebezpieczeństwo ukształtowania się fałszywego poczucia bezpieczeństwa w naszym życiu.

- A. *Widzimy tutaj człowieka, który odniósł sukces w swojej pracy.* Mógł on być bardzo dobrym rolnikiem posiadającym wspaniały dom, dużą stodołę z przybudówkami, pięknie zasiane pola, pełna zboża. Moglibyśmy o nim powiedzieć: człowiek sukcesu. „Ach, żeby tak w rok osiągnąć to, co on, wtedy można by było sobie wreszcie odpocząć”. Czy nie znamy takich myśli? Często wydaje nam się, że poziom naszego bezpieczeństwa zależy od naszych finansów. Dlatego dobrze byłoby być bogatym.
- B. Jezus powiedział, że jedną z najbardziej trudnych rzeczy w życiu bogatego człowieka jest zachować dystans do swojego bogactwa i odpowiedni stosunek do Boga. Jest to prawdą, ponieważ posiadanie majątku zbyt często daje człowiekowi fałszywe poczucie bezpieczeństwa. W Mat. 13,22 Jezus mówi o „ułudzie bogactwa”. Kiedy człowiek staje się bogaty, wzrasta jego pozycja w społeczeństwie, więc zaczyna on bardziej polegać na tym, co posiada, niż na Bogu. Jednak tylko Bóg daje człowiekowi prawdziwe poczucie bezpieczeństwa.

III. Drugim wielkim błędem jest głupota planowania bez Boga.

- A. *W środku tego fałszywego bezpieczeństwa jest człowiek, który odstawił Boga na bok i robi wspaniałe, dalekosiężne plany.* Człowiek w tej przypowieści był osobą rozważną i praktyczną. Jego plany nie dotyczyły tylko czasu obecnego, ale też odległej przyszłości. Nie miał on zamiaru skąpić swoich pieniędzy i zbierać więcej i więcej. Jego zamierzeniem było odpocząć i cieszyć się życiem! Więc ostrożnie i szczegółowo zaplanował, jak to osiągnąć.
- B. *Ale zapomniał on o swoim Panu, który miał wobec niego inne plany!* Ponieważ nie uwzględnił zamierzeń Bożych, polegał wyłącznie na sobie, jego plany szybko legły w gruzach. Słabością człowieka jest marzenie, ażeby wyłącznie stać się panem własnego losu. Robiąc to, nadużywa on woli Bożej, traktując swego Pana jak dzina, który jest tylko od spełniania jego życzeń.

- C. *Więc na jego inteligentne plany Bóg powiedział: „Ty głupcze”*. We Włoszech Borgia był wielkim intrygantem i sprytnym dyplomatą. Zrobił on na każdą okoliczność dokładne plany, jak zostać panem Włoch po śmierci swojego ojca, papieża Aleksandra. Borgia powiedział Machiavellemu, że jest on przygotowany na każdą ewentualność w przypadku śmierci swego ojca.

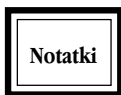
Jednak jedna rzecz zniszczyła wszystkie jego plany. Kiedy jego ojciec umarł Cezary Borgia był chory i żaden z jego planów się nie ziścił.

IV. Trzecim nieszczęściem jest nieposiadanie bogactw duchowych.

- A. Tej nocy, kiedy Bóg upomniął się o duszę tego bogatego rolnika, nie był on w Bogu bogaty. Łuk. 12,21.
- Bóg szuka bogactw w sercu i duszy człowieka. Z punktu widzenia świata człowiek ten odniósł sukces, lecz nie w wymiarze wieczności.
- B. *Następnie Jezus odniósł tę zasadę do życia*. Mówił On o niepokojach i troskach związanych z rzeczami materialnymi. zilustrował to na przykładzie ptaków, które Bóg karmi, i lilii wodnych, które Bóg oblekł w tak piękny „strój”. Ptaki, które są tutaj przez jedną chwilę, kwiaty polne, które dzisiaj są ozdobą dnia, a jutro zostaną spalone w piecu — wszystko to znajduje się pod Bożą opieką. Wtedy Jezus powiedział do swoich naśladowców: Bóg tak wszystko przyodziewa, a o ileż bardziej was, o małowierni? (Zob. Łuk. 12,28).

V. Podsumowanie

Jezus powiedział: „Lecz szukajcie Królestwa jego, a tamto będzie wam dane. Nie bój się małeńka trzódko! Gdyż upodobało się Ojcu waszemu dać wam Królestwo. Albowiem gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze” (Łuk. 12,31-32.34).

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2002 •
Trzecia
sobota

Temat kazania

„Co kryje się w nazwie?”

Chrześcijanin jest to królewskie imię dane wszystkim, którzy przyłączyli się do Chrystusa. Nie jest łatwo być chrześcijaninem. Łatwo jest otrzymać imię chrześcijanin, ale wspaniałą i świętą rzeczą jest żyć życiem chrześcijanina.

Myśl dnia

„Ten, który słusznie otrzymał imię chrześcijanin, które oznacza podobny do Chrystusa, będzie napełniony pobożnością i czystością, a także miłością i szacunkiem do Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłał. Jego duch, słowa, czyny będą odbiciem nieba. Inni zaś zobaczą, że chodzi on z Jezusem i się uczy od Niego. Jego modlitwy będą proste i żarliwe, będzie wznosił się ku Bogu na skrzydłach wiary. Ucząc się w szkole Chrystusa, będzie skromny i chociaż może być biedny w dobra tego świata, to jednocześnie będzie bogaty w łasce Bożego Ducha. Może uszczęśliwiać oraz wzbogacać innych poprzez wpływanie na nich swoim duchem, ponieważ Jezus jest w nim źródłem pełnym wody wytryskującej do wieczności. Będzie wprowadzać swoją osobą atmosferę nadziei, odwagi i siły oraz będzie zawstydział tych, którzy podobają się temu światu, są samolubni lub są tylko formalistami noszącymi imię żyjącego lecz są martwi” (*Sons and Daughters of God*, s. 85).

Wstęp do zbierania darów

„O ile człowiek, któremu Bóg powierzył wielki kapitał, kocha Boga i się Go boi, to nie będzie uważał za ciężar zaspokajanie zgodnych z Bożymi wskazówkami wymagań oświeconego sumienia. Bogaci mogą odczuwać pokusę, by pobłażać egoizmowi i skąpstwu, i zatrzymać dla siebie to, co należy do Pana. Jednak człowiek szczery wobec Boga, gdy będzie kuszony, odpowie szatanowi: »Napisano«, »Czy człowiek ma łupić Boga?«, »Co da człowiekowi, choćby cały świat zyskał, a duszę swoją stracił, albo co da człowiek w zamian za duszę swoją?«” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 47-48).

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 2, 16-21

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Chwast

Pomoc dydaktyczna: chwast.

Nauka: Wypuszczajcie swoje własne korzenie, aby nie polegać ciągle na innych.

Szkic opowiadania

1. Istnieją rośliny zwane pasożytami, ponieważ żyją na innych roślinach.
2. Rośliny te zamiast samemu pobierać pożywienie z ziemi, pobierają je od roślin, na których żyją.
3. Są ludzie, którzy jak pasożyty polegają tylko na innych.

Jest pewna roślina znana na całym świecie, lecz nie lubiana zbyt przez rolników, dla których jest chwastem. Należy do grupy roślin pasożytniczych, ponieważ żyje na innych roślinach. Zaczyna rosnąć wiosną, początkowo korzysta z rezerw pożywienia znajdujących się w nasieniu. Kiedy staje się małą roślinką, zaczyna rozglądać się za jakąś inną rośliną, taką jak na przykład len lub koniczyna. Z czasem zaczyna ona owijać się wokół takiej rośliny i przy pomocy małych przyssawek wypija soki odżywcze ze swej ofiary. Kiedy już dobrze się wzmocni, wtedy starsze części jej łodygi wraz z korzeniami odpadają. Więcej już ich nie potrzebuje, ponieważ nie pobiera pożywienia z ziemi, lecz z rośliny, wokół której się owinęła. Łodyga tego chwastu rozpościera się od jednej rośliny do drugiej i czasami pasożyt ten bywa zgubny dla całej uprawy.

Niektórzy ludzie są jak ta roślina. Rodzą się ze zdolnościami do zaspokajania swoich potrzeb, ale są zbyt leniwi. Przyczepiają się do innych, stając się dla nich ciężarem. Są chłopcy i dziewczęta, którzy nie wyrabiają w sobie dobrych zachowań. Przyczepiają się do innych w szkole, przepisują ich prace domowe, stają się zależni od nich we wszystkim.

Chwast nie jest zbyt ładną rośliną, podobnie jak zachowania tych, którzy stają się podobni tych pasożytów.

Powinieneś używać swoich własnych korzeni, a nie polegać tylko na innych.

Plan kazania

„Co kryje się w nazwie?”

I. Wprowadzenie

Nazwa może znaczyć wiele. Treść jej może być pozytywna, jak i negatywna.

II. Nadużywanie imienia Bożego jest poważną sprawą, ponieważ imię reprezentuje samego Boga

- A. *W II Mojż. 20,7 czytamy:* „Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego, gdyż Pan nie zostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego”.
- B. *Niektórzy z nas wiedzą, jak to jest, kiedy ktoś dokucza nam z powodu naszego imienia.* Twoje imię może być nietypowe i skłaniać do używania obraźliwych przezwisk. Pokpiwanie z cudzego imienia jest obraźliwe dla danej osoby, ponieważ obraża bezpośrednio tę osobę.
- C. *W jaki sposób dostałeś swoje imię?* Dlaczego rodzice nazwali cię w taki, a nie inny sposób? Na pewnym zebraniu spotkałem kobietę, która miała na imię Seroba. Nigdy wcześniej nie słyszałem takiego imienia, więc spytałem ją: „Dlaczego twoi rodzice dali ci imię Seroba?” A teraz wygodnie usiądźcie na swoich krzesłach i posłuchajcie. Jej ojciec pracował dla firmy Sears and Roebuck, więc zdecydował dać swojej córce skrót tej nazwy. Cóż za lojalność względem pracodawców.

III. Imię, za którym coś się kryje

- A. W naszych Bibliach jasno zostało napisane, że ósmego dnia po swoich narodzinach Jezus został przez Marię i Józefa przyniesiony do świątyni. Była to część żydowskiego obyczaju symbolizującego przymierze z Bogiem, podczas którego Jezus został obrzezany oraz oficjalnie otrzymał swoje imię.
Józef i Maria nie musieli przeglądać ksiąg z imionami dla dzieci lub robić jakichś inteligentnych skrótów, aby znaleźć dla Niego imię. Anioł przekazał Józefowi we śnie, jakie ma wybrać imię. Powiedział: „A urodzi ci syna i nadasz mu imię Jezus; albowiem On zbawi lud swój od grzechów jego” (Mat. 1,21).
- B. To imię zostało dane nie dlatego, że było ładne lub zostało po kimś odziedziczone. Takie imię zostało nadane, ponieważ takie było przeznaczenie dziecka. Mateusz zapisał, co powiedział anioł: „On zbawi lud swój od grzechów jego”. Jan w swojej ewangelii napisał: „Bo nie posłał Bóg Syna na świat, aby sądził świat, lecz aby świat był przez niego zbawiony” (Jan 3,17).
- C. Czy Jezus żył zgodnie ze swoim imieniem? Bez wątplenia! „I nie ma w nikim innym zbawienia, albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni” (Dz. 4,12).

IV. W jaki sposób powinniśmy więc odnosić się do Jego imienia?

Apostoł Paweł opisał to w następujący sposób: „Dlatego też Bóg wielce go wywyższył i obdarzył go imieniem, które jest ponad wszelkie imię, aby na imię Jezus zginało się wszelkie kolano na niebie i na ziemi, i pod ziemią i aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem, ku chwale Boga Ojca” (Filip. 2,9-11). Każde kolano powinno się zginać i każdy język powinien Go uwielbiać! Jest o tym wspomniane w Księdze Izajasza 45,23-45. Jezus żył tak, jak brzmiało Jego imię.

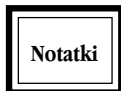
V. Przykład

Dwóch nastoletnich przyjaciół lubiło razem słuchać muzyki. Jurek lubił czasami chodzić do domu Krystyny, aby posłuchać jej najnowszych kompaktów. Innym razem Krystyna chodziła do Jurka, aby posłuchać jego kolekcji piosenek. Pewnego razu Krystyna poprosiła Jurka, aby puścił jej ulubioną piosenkę kilka razy, więc Jurek zapytał się ją: „Krysiu nie męczy cię słuchanie w kółko tego samego?” „Nie w przypadku tej piosenki, nigdy mi się ona nie znudzi” — odpowiedziała Krystyna.

Pewnego piątkowego popołudnia, kiedy Jurek już wychodził, zapytał się ją: „Dlaczego jutro rano nie pójdziesz ze mną do zboru?” Na to Krystyna bez zastanowienia odpowiedziała: „Nie ma mowy. Gadają tam w kółko o tym samym. Co za nudy!” Na co Jurek zauważył: „To jak to jest? Słuchasz w kółko niektórych swoich ulubionych piosenek, a teraz mówisz mi, że w zborze jest nudno, ponieważ mówią w nim wciąż o tym samym?”

VI. Podsumowanie

Jesteśmy powołani do tego, aby nie przynosić hańby imieniu chrześcijanin, ponieważ imię to wiele znaczy i odnosi się do ludzi, którzy zobowiązali się podążać za Jezusem.

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik Starszego Zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

Grudzień
2002 •
Czwarta
sobota

Temat kazania

„Bóg wprowadził program działania”

Świat obchodzi święta ku uczczeniu narodzin Odkupiciela świata.

Myśl dnia

Nastał czas świąt. Ludzie starają się pamiętać o innych, których darzą miłością. Nie powinni jednak zapominać o Bogu, naszym najlepszym przyjacielu. W tym czasie Chrystus mógłby być obiektem największej czci, ale chwałę odbiera śmiertelny człowiek, którego grzeszny, ułomny charakter spowodował konieczność przyjścia Chrystusa na świat. Jezus, Majestat niebios, Król chwały pozostawił swoją godność królewską, swój tron chwały, wysoką pozycję i przyszedł na nasz świat, przynosząc upadłemu człowiekowi, osłabionemu moralnie i zniszczonemu przez grzech, boską pomoc.

Wstęp do zbierania darów

„Dzięki systemowi dziesięcin mogą być dokonane wielkie rzeczy. Jeżeli wszyscy zaakceptują ten system, staną się wiernymi i czujnymi Bożymi szafarzami, a w dziele głoszenia ostatniego poselstwa ostrzeżenia dla świata nie będzie się odczuwać żadnych braków. Skarbnica Pańska będzie pełna, a nikt z dawców nie zubożeje. Dzięki każdej złożonej sumie coraz bardziej będą się czuli związani z dziełem głoszenia prawdy. Będą gromadzić sobie skarb na przyszłość i uchwycą się mocno żywota wiecznego” (*Rozsądne szafarstwo*, s. 47).

Tekst biblijny i pieśni

Jan 1, 14-18

Pieśń _____

Pieśń _____

Opowiadanie dla dzieci

Akordy i dysonans

Pomoc dydaktyczna: zagrać na pianinie kilka akordów.

Nauka: Po czasie próby możemy zobaczyć, w jaki sposób pasujemy do Bożego planu wprowadzającego harmonię w naszym życiu.

Szkic opowiadania

1. W harmonii musi istnieć współbrzmienie dźwięków, akordów.
2. Pierwszy z nich brzmi dobrze tylko wtedy, gdy dopasowany jest do drugiego.
3. Czasami w naszym życiu spotykamy się z doświadczeniami, które na początku wydają się dla nas niekorzystne, jednak z czasem stają się dla nas zrozumiałe.

„Uch” — powiedziała Krystyna, kiedy z trudem odegrała część pieśni na pianinie. — „Mamo, teraz posłuchaj tego akordu, prawda że beznadziejny?” I zagrała go znowu.

„Zagraj dwa akordy razem” — doradziła mama. Więc Krystyna przećwiczyła drugi akord, a następnie oba zagrała razem, pierwszy ten „beznadziejny”, a potem drugi, „ładniejszy”.

„Mamo posłuchaj!” — zawołała Krystyna — „czy to nie zabawne. Pojedynczo ten pierwszy akord brzmi okropnie, jednak gdy zagrasz go wraz z drugim, wtedy obydwa brzmią bardzo ładnie”.

Krystyna właśnie odkryła pewien muzyczny sekret. W muzyce istnieje połączenie dwóch akordów. Pierwszy z nich brzmi ładnie tylko wtedy, gdy jest zagrany wraz z drugim. Sam w sobie nie ma żadnego piękna. Jakkolwiek tajemnica ta nie należy tylko do świata muzyki.

Czasami w naszym życiu istnieje pewien „dysonans”. Coś nie idzie po naszej myśli. Ale wtedy nagle coś się wydarza i moment próby oraz zmartwienia staje się dla nas zrozumiałym i pięknym, ponieważ Bóg nam pokazał, o co w nim chodzi.

W Hebr. 12,11 jest powiedziane, że Bóg czasami nas „oczyszcza” i kiedy to trwa, nie jesteśmy zbyt z tego zadowoleni. Jednak później widzimy, jak pasuje to do boskiego pięknego planu w naszym życiu.

Więc jeśli właśnie dzisiaj jesteś poddawany próbie, jeśli musisz zrobić coś trudnego, jeżeli coś zaczyna cię bardzo kusić, lub masz jakieś zgryzoty lub dzieje ci się jakaś krzywda, pamiętaj że jest to częścią Bożego planu dla ciebie, który potem może wydać ci się wspaniałym.

Plan kazania

„Bóg wprowadził program działania”

I. Wprowadzenie

Boży program działania został wprowadzony w życie podczas zimnej zimowej nocy wraz z narodzinami w Betlejem Jezusa. Jezus Chrystus przyszedł na nasz świat. Coś, na co ludzie czekali tyle czasu, wypełniło się.

II. W Bożym programie działania jest zawarta uwielbienie

A. Jednak uwielbienie to zostało ograniczone.

W Jana 1,14 jest opisane, w jaki sposób Słowo zostało ograniczone. Samo ograniczenie, jako aspekt wcielenia, zawiera się w następujących określeniach:

- *Ograniczenie poprzez czas.* Słowo, które istniało od samego początku, stało się Osobą, która żyła w określonym czasie ludzkiej historii. On, który nie był ograniczony przedziałami czasowymi, urodził się w ściśle określonym czasie.
- *Ograniczenie wynikające z osobowości.* Słowo stało się ciałem, istotą ludzką. Przybrał On pełne usposobienie człowieka. Pojawienie się Jezusa było inkarnacją, czyli wcieleniem. Jego ludzka natura nie była przypadkowa, ale miała ważny związek z Jego misją. Był On prawdziwym człowiekiem i znosił ograniczenia wynikające z czasu, miejsca i Jego związku z ludzką rodziną.
- *Ograniczenia wynikające z doczesnego życia.* Jezus zamieszkał pośród nas. Dosłownie oznaczało to, że Jezus „rozpostarł przybytek” pośród nas. Jak namiot, namiot zgromadzenia był miejscem oddawania Bogu czci na pustyni. Jezus rozpostarł „swoją namiot” wśród nas. Sformułowanie to przypomina stałą obecność Boga wraz z Jego ludem na pustyni.

B. Poza tymi ograniczeniami jest także uwielbienie

- *Nasze uwielbienie pojawia się poprzez Jego chwałę.* Chwała jest słowem używanym w całym Piśmie Świętym. Jego starotestamentowe korzenie są ściśle związane z namiotem zgromadzenia, gdzie odczuwalna była Boża obecność, oraz gdzie znajdowała się Jego chwała.
- *Nasze duchowe uniesienie przychodzi poprzez jego charakter.* Poprzez Chrystusa widzimy prawdę, która jest absolutnie godna zaufania. Jest to prawda, która nas uwalnia od wszystkich rzeczy, które mogłyby nas zniewalać.

III. Ocena

A. Poprzez ocenę świadectwa Jezusa możemy poznać Boga.

- *Podstawowe świadectwo.* Słowo, które stało się ciałem i zamieszkało pośród nas. Został On zapowiedziany przez Jana Chrzciciela, który był świadkiem Chrystusa.
- *Świadectwo tamtego czasu.* Wraz z przyjściem Jezusa mogliśmy w pełni poznać Boga. Znając Chrystusa, możemy mieć pewność, że Bóg nie jest „czymś” ani kimś „z bardzo daleka”.

- *Poznanie świadectwa.* Pełnią obecności Boga wśród nas jest doświadczenie „łaska za łaskę”, co oznacza, że otrzymana łaska jest zastąpiona przez jeszcze większą ilość łaski, błogosławieństwa jedno po drugim.

IV. Zostało odkryte to, co było do tej pory nieznanne.

A. *Jezus ukazał to, co było wcześniej dla ludzi niewidoczne.* Nikt wcześniej nie widział Boga w sensie dosłownym. Ale Jezus Go nam objawił. Patrząc na Jezusa, możemy poznać niewidzialnego Boga. Poprzez Jego życie, Jego nauczanie i Jego postępowanie, możemy poznać, jaki jest Bóg. Jezus odkrył to, co było dla nas wcześniej zakryte.

V. Podsumowanie

Bóg wprowadził program działania. Dzięki temu działaniu Bóg pokazał nam swą miłość oraz podzielił się nią z każdym z nas. To, jakim jest faktycznie, zostało ukazane w Jego boskim wcieleniu. Wieczne Słowo przybrało formę doczesnego ciała i podzieliło się z nami życiem. Dzięki temu oraz Jego śmierci otrzymaliśmy życie.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....